N:o 6

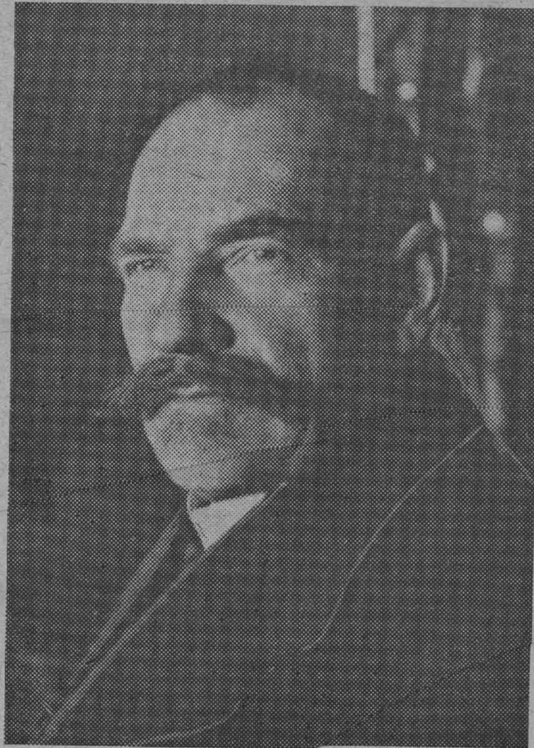
31. VII. 1930.

Aktivisti

HERÄÄ SUOMI!

Sanoista tekoihin!

"Ukko — Pekka"

Vihdoinkin pääministeri, jolta Suomen kansa odottaa tekoja.

TOIMITUSKUNTA:

K. R. Kares. Vihtori Kosola (vastaava päätoimittaja). Iivari Koivisto. Vihtori Herttua. Vilho Viita (toimitussihteeri). Yrjö Nikula (taloudenhoitaja). Kustaa Lahdensuo. Antti Isotalo. Paavo Osola. Heikki Jokilahti. Juho Ekola. O. A. Hokkanen. Juho Tala. R. von Essen. Hille Sipilä. Arvo Sihto. Martti Rantanen. Kalle Varpula. Viljo Knaapi. V. Särkijärvi. Lenni Laakso. Onni Porkka. Matti Similä. Heikki Alamäyry. Lauri Haikola.

Irtonumero 3 mk.

Koko Suomen on yhdyttävä.

Kansa seisoo suuren ratkaisun kynnyksellä, ja sen on seistävä tiukasti kylki kyljessä.

Yksikään ei saa jäädä ulkopuolelle.

KANSAMME ISÄNMAALLISESTI TUNTEVA AINES on mahdollisimman selvästi ja päättävästi ilmaissut sen vaatimuksen, että valtio- ja maanpetoksellinen kommunismi kaikissa ilmenemismuodoissaan on juurritettava pois elämästämme ja tukahdutettava.

ME TIEDÄMME miten sosialidemokraattisen puolueen eduskuntaryhmä, vastoin kansanliikkeen, maan hallituksen ja eduskunnan enemmistön selvästi ilmaisemaa tahtoa, käyttäen hyväkseen lain kirjainta esti päämäärän nopeaa saavuttamista tarkoittavien lakiehdotusten tulemasta laeiksi. Tämän tähden joutui kansamme uusiin vaaleihin erinomaisen levottomana ajankohtana.

TÄTÄ PUOLUE-ETUJEN MERKEISSÄ harjoitettua edesvastuutonta menettelyä on katsottava siveellisessä mielessä vääräksi ja isänmaamme koko asemaa vaarantavaksi. Hetkenä, jolloin kaikkien tätä maataan isänmaanaan rakastavien mielten olisi pitänyt yhtyä, ovat mainitun puolueen johtajat menettelyllään halunneet yhäkin laajentaa kansamme laajaa repeytymää. He ovat näin myös antaneet julkisen taisteluhaasteen heränneelle kansanliikkeelle, joka ei tavoittele muuta kuin olojemme terveyttämistä ja kansamme vapauttamista sen elämää ja työrauhaa häiritsevistä voimista. Koko valveilla olevan Suomen kansan on otettava haaste vastaan. Meidän on päästävä asettamtimme päämääriin sekä kommunistien että heidän väärän puoluemielen sokaisemien apuriensa vastarinnan ylitse ja se kukistaen.

TAISTELU, MIHIN ON RYHDYTTY, käydään elämän pyhimpien arvojen puolesta sekä totisen kansanvallan perusteiden lujittamiseksi ja puhdistamiseksi sitä heikontavasta ja maamme koko hallitusmenoa vaarantavasta rämettyneisyydestä. Isänmaallisten kansalaisten, miesten ja naisten on käytävä tähän taisteluun jyrkästi päättävin mielin. Eikä yksikään, jolle tämä maa ja tulevienkin sukupolvien menestys on kallis saa jäädä asian ulkopuolelle.

KOKO SUOMEN kaikkien niiden kansalaispiirien, jotka tahtovat käydä isänmaallisesti ja myös vakavan ja isänmaallisesti ajattelevan työväestön on tässä asiassa yhdyttävä. Me vaadimme ehdottomasti yhteistä vaaliliittoa ja siihen ehdokkaita, joista tiedetään, että he tinkimättömästi ovat seisoneet ja seisovat kansanliikkeen asettamien vaatimusten takana. Suomen tuleva uusi päivä, johon uskomme — sillä entiseen viheliäisyyteen ei voida palata — vaatii uusia voimia ja uusia uria aukaisevia mieliä.

KAIKKI YRITYKSET, joilla on tarkoituksena suunniteltujen yhteisten vaaliliittojen estäminen, on leimattava rintamalta karkaamiseksi. Kun kansa seisoo suuren ratkaisun kynnyksellä, on seisottava tiukasti kylki kyljessä. Kaikki ilmaukset, missä puolueiden erikoispyrkimykset tehdään yhteistä rintamaa rikkoviksi, on meidän säälittä estettävä. Hetki ja hetken vaatimukset ovat vakavat. Ei ole tilaa lempeämielisyyteen.

KANSALAISET! MIEHET JA NAISET! Seuraavat kuukaudet kutsuvat meitä sekä vartiopalvelukseen kaikkien vastustajien vehkeitä vastaan että myös tekemään sen, mikä tehtävissä on. Kansan elävän hengen, sekä uskonnollisen että isänmaallisen, rienaus on nyt tyystin lopetettava. Ja siinä ei saa antaa yhtään perään.

Lapuanliikkeen valtuuskunta.

*

Tähän vaalijulistukseen on Suomen Lukon valtuuskunta samana päivänä pitämässään kokouksessa yhtynyt.

Mitä tehtävä sosialidemokrateille?

Kommunismin kukistamiseen tähdätty kansannousu on herättänyt kautta maan ja kaikissa yhteiskuntaluokissa isänmaallisuuden heräämisen, jonka vertaista harvoin vain tapahtuu kansojen elämässä. Pääasiallisimmin tämä on merkillepantu n. s. porvarillisen kansanaineksen keskuudessa, vaikka on myönnettävissä, että sosialidemokratien keskuudessa on myös havaittavissa kommunismivastaista mieltä. Kansannousu ei ole ollut taistelua s o s i a l i s t e j a vastaan, vaan tähdätty yksinomaan kommunisteja vastaan.

Kuitenkin suuren sosialidemokratisen puolueen esiintyminen eduskunnassa tavalla, josta oli seurauksena eduskunnan hajoitus, aiheutti lapualaisliikkeen julkilausumassaan kääntämään kärjen sosialidemokratisen puolueen j o h t o a ja sen e d u s k u n t a r y h m ä ä vastaan, koska Lapuan johdon käsityksen mukaan tätä eduskunnan osaa "johti isänmaallisille kansalaisille vieraat tarkoitusperät".

Vaikkakaan sosialidemokratiamme ei ole sanonut puolustavansa kommunismia, vaan tekevänsä voitavansa sen hävittämiseksi, on kuitenkin sosialidemokratiamme yhtenäinen juuri kommunismin kanssa. Sosialidemokratiamme on marxilaisuutta, ja ei liene koskaan maassamme peruuttanut "kommunistisen manifestin" v. 1848 ajatuksia, joitten tuloksia nykyinen kommunismi on. Siksi onkin käsitettävä sosialidemokratiamme nykyiset päämäärät sellaisiksi, jotka lähinnä ovat saavutettavissa, mutta joitten elimellisenä seurauksena on se, mitä nykyään kommunismin nimellä tunnetaan. Tämän lisäksi on marxilaisuus internationaalista ja sellaisena on omiansa heikontamaan kansallistunnetta ja isänmaanrakkautta. Jos nyt lapualaisuuden kansallinen herättäminen kehittyy vain porvarilliseen kansanainekseen, on se omiansa leventämään ja lujittamaan työväestön ja porvariston välistä juopaa. Näin ei kuitenkaan saa tapahtua.

On huomioonotettava ,että työväestön keskuudessa on paljon isänmaallista mieltä, selvää lapualaisuutta. Lapualaisuudella on todistuksia siitä, että työväestössämme tunnetaan samoin kuin ruotsalaisen kansanaineksemme keskuudessa, joka vasta monien vaikeuksien ja taistelujen kautta sai isänmaallisen mielensä kuuluville sanomalehdistössänsä. Ruotsalaisiamme esti kauan puoluediktatuuri, joka ei suinkaan ole vähemmäksi arvioitava sosialidemokrateimme keskuudessa. Työväestömme isänmaallista mieltä arvioidaan varmaan paljon väärin sen kuvan perustuksella kuin sen johto siitä antaa, samoin kuin aikaisemmin isänmaallinen ruotsalainen väestömme oli väärän arvostelun alainen.

Lapualaisuus ei ole muuta kuin puhtaasti isänmaallinen liike, jolla ei voi olla mitään työväestön oikeutettuja pyrkimyksiä ja päämääriä vastaan oman taloudellisen ja yhteiskunnallisen elämänsä parantamiseksi ja kohottamiseksi. Siksi lapualaisliikkeen isänmaallisesti herättävän voimansa uloittaminen työväestön keskuuteen tulee ennenpitkää sen velvollisuudeksi ja isänmaallisen tehtävänsä yhdeksi päämääräksi. Jo edellämainittu julkilausuman kohta osoittaa lapualaisliikkeen kääntäneen kärkensä ei t y ö v ä e s t ö ä vastaan, vaan sen j o h t o a vastaan. Se merkitsee myös sosialidemokratiamme i n t e r n a t i o n a l i s m i n e p ä i s ä n m a a l l i s i s t a aineksista vapauttamista. Kaiken kaikkiaan lapualaisuuden velvollisuudeksi tulee saada laajat työläisjoukot herätetyksi niin voimakkaaseen isänmaalliseen mieleen, että sosialidemokratinen työväenpuolueemme m u u t t u u k a n s a l l i s-i s ä n m a a l l i s e k s i t y ö v ä e n p u o l u e e k s i, jolloin puhtaasti isänmaallisissa kysymyksissä ei enään ole osaakaan "eduskuntaamme johtamassa isänmaallisille kansalaisille vieraat tarkoitusperät".

Isänmaallisuuden kannalta katsoen on toivottavaa, että isänmaallinen työväestömme johdostaan vapautuneena saisi tilaisuuden kerääntyä suurten isänmaallisten kysymysten ympärille ja asetetuksi itselleen johdon, joka isänmaallisuudessaan ei joutuisi missään suhteessa kysymyksenalaiseksi. Täten meillä olisi isänmaallisesti täysin y h t e n ä i n e n k a n s a.

V. V-o.

Uhkailuja.

Lapuan Hulikaani.

Terveisiä **helvetistä!**

Jos sinä olet perkeleellinen niin minä olen saatanallinen.

Parkitse nahkasi kovaksi kuin kilpikonnalla sillä kerventäminen alkaa hetimiten. Pyydä Karekselta ripitystä, tarvitset kumminkin satakunta rippileipää ja kanisterillisen viiniä ennenkuin ollenkaan saat anteeksi antamusta, sill, veripuaiset ovat syntisi. Suomen harkitsevampi kansa kiroo sinut ja pyytänyt minut sinut asettamaan kaikkein alimmaisen helvettiin johon asetankin sinut siihen kuumimpaan paikkaan jossa kymmenen perkelettä tule sinua altuisesti kohentamaan.

Tervetuloa tänne.

Himoiten

Pää-Saatana.

Kosola Vihtori Maanviljelijä

Sanamme tässä että Ellei teillä siellä lopu kommunismin Ahtistaminen niin voitte päästä henkiltä koska vaan sillä kyllä me lahtarit Teurastetaan.

Joukko Someron Poikia Pyynnöstä Akentti (nimi epäselvä).

Lopettakaa Ajoissa lahtarit Toimintanne.

Kolmesataatuhatta Suomen työläistä pyytää yhteispassia Vihtori Kosolata Neuvosto Venäjälle Työlisten todelliseen isänmaahan.

300.000 Työlistä.

Salainen kommunistipuolue Suomessa

valmistautui viettämään elokuun 1 eli n. s. Punaista päivää.

Kuten muistetaan, niin viime vuonna elokuun 1 päivänä kommunistimme viettivät "punaista päivää" järjestäen useilla paikkakunnilla rähinöitä seurauksella, että viranomaiset hajoittivat metelöivät joukot ja antoivat kuria pahimmille metelöitsijöille. Jälleen on salainen kommunistipuolue Moskovan ohjeiden mukaan suunnitellut samanlaisten rähinöiden järjestämistä maassa ja "katujen valloitusta". Viime päivinä ovat kommunistit jakaneet työläisten keskuudessa S.K.P:n Suomen byroon ja S.K.N.L:n keskuskomitean allekirjoittamia julistuksia, jonka sisällöstä lainaamme tähän muutamia kohtia:

"Elokuun 1 p:nä astuu kansainvälinen proletariaatti kaduille ja toreille ilmaisemaan pontevan vastalauseensa imperialistein sotahankkeita vastaan, jotka uhkaavat maailman kansoja entistä verisemmällä teurstuksella. Tähän kansainväliseen vastalauseeseen on myöskin Suomen työtätekevän väestön äänensä yhdistettävä. Siihen on meillä sitäkin suurempi syy koska Suomen porvariston sotavalmistelut viime aikoina ovat erikoisesti kiihtyneet (monet upseerivierailut, laivastokäynnit, vedenalaiset, sotatilalain kiireellinen hyväksyminen, aatteellinen sotavalmistelu, fascismi). Fascismin avulla porvaristo yrittää turvata selkäpuolensa sodan syttyessä, sodan, mitä Suomen porvaristo imperialistien välikappaleena ja omien imperialististen pyyteittensä kannattamana valmistelee ja mikä on suunnattuna ensimäistä työväen valtiota, sosialismin rakennustyössä kamppailevaa Neuvostoliittoa vastaan. Suomen työtätekevät vastustavat imperialistista sotaa ja valmistautuvat S.K.P:n johdolla muutamaan sen kansalaissodaksi. He ovat valmiit puolustamaan sosialismin linnaketta kaikkien maiden työläisten ihailun ja rakkauden kohdetta, sosialistista Neuvostoliittoa. Siksi kokoontuvat he elokuun 1 päivänä, yhdessä kaikkien maiden työtätekevien kanssa, mielenosoituskokouksiin ja kulkueisiin fascismin ja imperialistisen sodan vaaraa vastaan.

Toverit, raivoisalla vimmalla hyökkää taantumus. Fascistisoitunut porvaristo ja sitä avustavat sosialifascistiset johtajat yrittävät nujertaa työväenluokan. Mutta se ei heille onnistu. Kaikista poliisinkielloista ja fascistien riehunnoista huolimatta taistelee Suomen työväenluokka — ja sen etunenässä kommunistinen puolueemme, jota mitkään kuristuslait ja fascistivainot eivät kykene lakkauttamaan, koska se on lujasti ankkuroitu työväenluokan valtavien joukkojen keskuuteen työtätekevien oikeuksien ja vapauden puolesta lahtarikomentoa vastaan. Muodostukoon työväen kokoukset fascismia vastaan valtaviksi luokkavoiman näytteiksi, tulkoon elokuun 1 p:stä työtätekevien taisteluarmeijan joukkokatselmuksen päivä. Toimintaan toverit työtätekevien elämän ja vapauden puolesta.

Työtätekevien yhteinen luokkarintama fascismia vastaan.

Työtätekevien oikeuksien ja vapauden puolesta.

Fascismikapitalistien toimeenpanemia ja suunnittelemia palkkojen alennuksia ja työpäivän pitentämistä vastaan.

Imperialistista sodanvaaraa vastaan. Neuvostoliiton puolesta.

Alas valkoinen lahtarikomento, eläköön työtätekevien punainen Neuvosto-Suomi.

S. K. P:n Suomen byroo.
S. K. N. L:n Keskuskomitea".

*

Edelläoleva ei kaipaa selityksiä. Se todistaa, että Moskovan kätyrit vielä yrittävät toimia entiseen tapaansa, mutta nyt huonoilla tuloksilla. Elokuun 1 päivänä tai muinakaan kommunistien merkipäivinä eivät kaupunkiemme kadut joudu enää kommunistien temmellyskentiksi, sillä jos ei virkavalta, niin isänmaalliset kansalaiset tulevat sen estämään.

Muuten tuntuu omituiselta, että viranomaiset ilmoittavat kaikkien tekijä-kommunistien olevan pidätettyinä ja siitä huolimatta S.K.P:n pääelin, Suomen byroo toimii edelleen.

Miksi ei maanalaista toimintaa kokonaan lopeteta, vai ovatko viranomaisemme siihen kykenemättömiä?

Outo rankaisutapa.

Vaasan tapaukset ovat herättäneet hallituksemme tarkkaamaan pohjalaisten isänmaallisen mielen läikähtelyä, joka ei tunnu saaneen varsin rauhoittavia muotoja. Sitä vartenkohan aiotaan tänne lähettää rätinä poliiseja? Niinkuin nyt pari kolme tai yhtä monta sataa poliisia pitäjää kohti saisi Pohjanmaan miehiä heittämään puhtaasti isänmaalliset aikeensa. Varmasti tänne tulee poliisikunnan parhainta väkeä. Se merkitsee silloin sitä, että isänmaallinen voima vain täällä kasvaa, ja isänmaallisuuden vartijat liittyvät kauniisti samaan yhteiseen rintamaan kommunismin kukistamiseksi.

Onhan isänmaallisuuden heräämisten aikoina ennenkin lähetetty rauhoitusväkeä, mutta aina huonolla menestyksellä. Kun Pohjanmaan miehet esim. ryssänvallan aikoina lämpenivät isänmaallisuudessaan, niin silloinpa lähetti ryssä tänne pitkän rivin kasakoita tai muita saman sakin partaniekkoja. Niistä ei tullut isänmaallisia ja lähtöpä heille tuli, vielä kiiruusti. Kyllä se sentään niin on, etteivät ne rikostentekijälaumat täällä Etelä-Pohjanmaalla parhaasta päästä ole. Siellä etelässä kipeämmin kaivataan tällaista poliisien lisäystä. Vartioikoot poliisit täällä rikoksentekijöitä. Eivät ne ole siinä joukossa, joka sattuu astumaan jonkun mielestä vähän liika lujasti kommunistin liikavarpaalle tai käymään niskavilloihin kiinni. Tai onkohan tänne nyt tullut jostain erikoinen lähetys kaikenmaailman veijareja? Hyväpä sitte että poliiseja tulee. Ei nyt ole aikaa meillä veijareita vartioida.

Antikommunisti.

Lavonius-juttu.

Kuten jo viime numerossa huomautimme, niin johtaja Lavonius yrittää herättää vastaliikettä nykyistä isänmaallista kansanliikettä vastaan, peläten kansanvaltaa uhattavan. Ensimäinen herätys oli se, että hänen johtonsa alla oleva Henkivakuutusyhtiö Suomi ei liputtanut Helsingin toimitaloaan talonpoikaismarssin aikana. Kun tämän uuden vastaliikkeen synnytystuskissa nähdään jo näinkin epäisänmaallisia otteita, niin on ilman muuta selvää, mihin tähdätään.

Emme luonnollisesti uskoisi, että Henkivakuutusyhtiö Suomi on niin epäisänmaallinen, että se antaisi johtajalleen luvan nyt Suomen kansan etsikkoaikana asettua kommunistien suojelijaksi, vaan uskomme, että herra Lavonius, joka on tunnettu harkitsemattomista haihatteluistaan, on toiminut yhtiönsä ulkopuolella. Koska herra Lavonius sinänsä on mitätön pikkuherra, mutta Suomi-yhtiön johtajana mies, jolla on voimaa takanaan, niin haluaisimme selvyyden, missä ominaisuudessa herra L. esiintyy. Ellei Suomi-yhtiö pidä johtajaansa aisoissa, niin tulee kansa kyllä sen tekemään.

Toistaiseksi ei meillä ole tietoa siitä, miten Lavoniuksen yritys on kantanut hedelmiä, koska siitä eivät sanomalehdet ole mitään suurempia maininneet ja L. itse on luultavasti ollut matkoilla, joten emme ole voineet tavata. Niitä huolestuneita henkivakuuttajia, jotka ovat puoleemme asiassa kääntyneet, pyydämme vielä toistaiseksi odottamaan L:n tai Suomi-yhtiön vastausta asiassa.

Mitä sanovat edistysmieliset Lavoniuksen toiminnasta?

Edistysmielisetkin pitävät Lavoniuksen toimintaa voimia hajoittavana. Kotkan suojeluskuntatalolle oli kutsuttu kansalaisia Kymenlaaksosta keskustelemaan Suomen Lukon Kymenlaakson osaston perustamisesta. Kutsua oli noudattanut yli 150 henkilöä, jotka edustivat kaikkia Kymenlaakson kuntia.

Kokouksessa käsiteltävien asiain ulkopuolella tehtiin kokouksessa läsnäolevien edistysmielisten taholta ehdotus, että johtaja V. A. Lavoniukselle lähetettäisiin kokouksen puolesta sähkösanoma, missä huomautettaisiin siitä hajoittavasta toiminnasta, mitä hän on harjoittanut tunnetuilla kirjoituksillaan. Kokous jätti sähkösanoman lähettämisen edistysmielisten osanottajien tehtäväksi.

Mitä sanovat Suomi-yhtiössä henkivakuutetut?

Henkivakuutusyhtiö Suomen Johtajalle

V. A. Lavonius'elle luettavaksi ja tarkoin ajateltavaksi tähänastisten edesottamustensa johdosta nykypäivinä, 1918 kapinan aikoina ja sitäkin aikaisemmilta ajoilta isänmaallisuusasioissa lainaamme tähän erään kommunistien salaisen isänmaatamme tuhoamista tähtäävän julistuksen:

Vallankumoukselliset työläiset, talonpojat ja sotilaat.

Taistelutorvet soivat. Raivoisasti hyökkää fascistisoitunut porvaristo työtätekeviä vastaan. Avoin fascismi — lapualainen lahtarihuliganismi — hioo veristä puukkoaan valmistaen työläisteurastusta v. 1918 malliin. Työväenluokka, yksinpä sen omistamat taloudelliset laitoksetkin kuten kirjapainot ja koneet ovat valkoisen lahtariporvariston terrorin kohteena.

Luokkataistelu kärjistyy.

Kapitalistisen järjestelmän perustukset horjuvat työväenluokan vallankumouksellisen luokkavoiman edessä. Vainoista ja vastuksista huolimatta kulkee työväenluokka

Kommunistisen internationalen johdolla eteenpäin

kohden lopullista voittoansa. Kuudesosa maapallosta — Neuvostotasavaltojen Liitto — on työläisten ja talonpoikien hallitsema. Sitä vastaan kokoaa kapitalismi uskonnon ja valhepropagandan avulla voimiansa. Imperialistien vastavallankumouksellinen hyökkäyssota Neuvostoliittoa vastaan on vain hetken kysymys. Koko työväenluokan on noustava puolustamaan työläisten ja talonpoikain valtaa. Vallankumoukselliset, voimamme on järjestettävä taistelukannalle siten, että porvariston alkamaan Neuvostoliiton vastaiseen sotaretkeen vastaamme kansalaissodalla porvaristoa vastaan. Tämän toteuttaminen vaatii valmisteluja. Siksi kaikki voimat liikkeelle salaisen puoluenuoriso- ja sotilastyön voimistuttamisen puolesta.

Toverit!

Porvaristoa vastaan on taisteltava päättävällä tarmolla. Fascismin hyökkäykset on lyötävä takaisin lujittamalla työväenluokan itsepuolustusjärjestöjen toimintaa.

Alas porvarilliset laillisuuden kumartamiset. Pois legaaliset harhat!

Valkoista lahtarihuliganismia ja poliisiterroria vastaan!

Eläköön työläisten ja talonpoikain Neuvosto-Suomi!

Eläköön maailman vallankumous ja sen leniniläinen johtaja Kommunistinen Internationale!

S. Kommunistisen Puolueen Suomen Byro.
Suomen Kommunistisen Nuorisoliiton KK.
S. K. P. Sotilasjaosto.

Onko hra V. A. Lavonius koskaan tullut ajatelleeksi, mille tielle hän on lähtenyt ja mihin kaartiin hän on soveltuvin?

Odotamme, että Henkivakuutusyhtiö Suomi tekee asiassa pikaiset ja ainoat oikeat päätöksensä.

Palaamme asiaan.

Joukko Suomi-yhtiössä henkivakuutettuja.

Varokaa!

Talonpoikaismarssista ovat eräät yksityiset henkilöt ruvenneet lyömään mynttiä. Marssista on julkaistu kuvataulu nimellä "Talonpoikaismarssi", josta hyödyn korjaa kuuleman mukaan lapualaisliikkeen kiihkeä vastustaja Huvudstadsbladetin ja Svenska Pressenin omistaja Amos Andersson. Kehoitamme välttämään taulun hankkimista.

Palaamme myöhemmin asiaan.

ELAGU LAPUA.

On vaikeata sanoa, olisiko mikään tapahtuma maassamme aikaisemmin herättänyt sellaista huomiota kautta maailman, kuin mitä lapualaisliikkeen ja talonpoikaismarssin aikaansaama mielenkiinto on viime päivinä ollut. Suomalaisten tieteentutkijain ja taiteilijoitten saavutukset ovat tulleet vain erikoispiirien tietoon, maailmankuulujen urheilijoittemme rinnalla on aina välkkynyt muitakin tähtiä, mutta äskeinen kansannousumme lienee ainutlaatuinen tapaus, joka salaman nopeudella on kääntänyt koko maailman katseen maahamme ja kansaamme. Ja tämä katse on ollut ihailun ja tunnustuksen elähyttämä, sen rinnalla on sydän lämmennyt ja vilpitön kiitos kajahtanut.

Suuren maailman sanomalehdistön ohella, jonka paljon merkitsevät etusivun kirjoitukset Kosolan y.m. kuvineen ovat edellä sanotun todisteena, on jokainen ulkolainen yksilö suomalaisen tavattuaan ilmituonut entistä suurempaa kunnioitusta rahvastamme kohtaan ja luvannut siveellistä tukea lapualaisten toimenpiteille. On tietysti huomattava, että tässä on kysymys vain tosi-isänmaallisista kansanaineksista, sillä n.s. kansainväliset piirit, joihin m.m. juutalaisetkin ovat luettavat, eivät yleensä suopein silmin katsele tämäntapaisia kansannousuja, koska tuntevat maan jalkainsa alla huojuvan.

Riittää vain lyhyt käynti Suomenlahden eteläpuolelle joutuakseen kosketuksiin eri kansallisuuksien kanssa ja tällöin on heti tilaisuudessa tekemään yllä mainitun havainnon. Mitä eestiläisiin itseensä tulee, niin kuvaamaton on se ilo ja riemu, mikä heidät on vallannut nähdessään meidän seuraavan heidän antamaansa esimerkkiä poistamalla kommunistit perinpohjin tuhoa tuottamasta. Toistaiseksi on Eesti yksin seissyt vartiona tässä suhteessa, mutta meidänkin ryhtyessä sanoista tekoihin on veljesside entisestään lujittunut ja luottamus Suomen heimon voimaan kasvanut. Tämä voimanlisä on vaikuttanut sen, että yhä useammissa maissa aletaan ymmärtää paremmin tilannetta ja uskalletaan ajatella tositoimintaa maanpetoksellisen liikkeen nujertamiseksi. Kansallisia herätteitä vastustavat kaikkialla kommunistien ohella myös juutalaiset, josta syystä heidänkin asemaansa uhataan ja heidän vaikutusvaltaansa pyritään kaikin mahdollisin keinoin vähentämään. Kaikissa Itämeren maissa kytee katkera juutalaisviha siinä määrin, että miehestä mieheen kuiskaillaan tämänkin epäluotettavan aineksen tuhoamisesta, erittäinkin kun vielä sen rehentely taloudellisen asemansa varjolla herättää niin paljon pahaa verta.

On siis varsin ymmärrettävää, miksi eestiläisetkin niin suurella innolla ovat seuranneet maamme poliittista kehitystä ja lapualaisliikkeen menestystä. Jokainen täällä saavutettu voittoaskel merkitään silläkin voitoksi. Ja sikspä kajahtaakin eestiläis-suomalaisessa seurassa vähänväliä innostava, sydämestä lähtevä huudahdus: "Elagu Lapua!"

V. N.

UNHOITETUT.

Ugrian tuimalla taistojen tiellä
Taivalsi urhoja, sankarin miellä.
Polkivat polkuja maaemon pintaan.
Poimivat taistojen tulipunaruusut.
Solmivat seppelen taisteluista.
Sankarin tekoja kenkään ei muista.

Palveli sodassa soturin miellä.
Karvaita paloja saivat he niellä.
Invaliideina jatkavat matkaa.
Ruhjotuin ruumiin, ontuen jatkaa.
Kansa, mi taistonsa, voittonsa näki,
Tyhjäksi auttavan apunsa teki.

Valtio, missä sun on lunnaas?
Vapaina väikkyvät siintävät kunnaas.
Missä on invaliidies huollos?
Ellet sa auta, itsekin kuollos.
Kansa jo unhoitti poikansa aivan,
Sodan ja nälän, tuskan ja vaivan.

Pyövelin peitsen tahkomme terää:
Valtio, pyyteistä pienistä herää!
Kansa, pian vakaana hetkesi lyö,
Pian koittavi kaamea tuomion yö,
Velvollisuuksias' ellet sa muista,
Inhaa itsekkyyttäsi suista.

Vapaa on Valtio, Kansa, ja Isänmaa.
Vapaina korpensa taas humajaa.
Korpien kätköissä poikansa kurjat,
Sotien muistona, haavansa hurjat.
Kituvat näljän, ja kuolonsa mailla,
Maansa ja kansansa apua vailla.
Lapualla 29. 7. 1930.

YRJÖ VIHANTOLA.

Lapuan Liikkeen Arkisto.

Lapuan liikkeen johto on antanut tehtäväksi Oy. Yleiselle Sanomalehtitoimistolle Helsingissä arkistoa varten koota kaikki sanomalehtilausunnot ja valokuvat, mitkä koskettelevat tätä kansanliikettä, jonkatähden kehoitetaan sanomalehdenjulkaisijoita, samatenkuin yksityisiä henkilöitä, joilla on hallussaan valokuvia talonpoikaismarssista sekä liikkeen aikaisemmista vaiheista, lähettämään ne Oy. Yleiselle Sanomalehtitoimistolle. Lähetysten tulee olla varustettuja päällekirjoituksella "Lapuan liikkeen arkisto".

Talonpoikaismarssia katsellessa.

Vuoden 1918 helmikuussa lähtijät muistavat vielä elävästi lähtötunnelmat niissä pirteissä hiljaisten salojen keskellä, joiden vuosisatainen rauha oli alkanut pahasti särkyä.

Jotakin samanlaista tuntui ilmassa heinäkuun kuudentena, kun samainen talonpojan pirtti- ja mielenrauha oli taas järkkymässä ja vakaiset miehet lähdössä huomauttamaan isänmaattomille niinkuin vallanpitäjillekin ,että vaikka polvet muuttuvat, ei muutu pojissa polvi heikommaksi. Vuoden 1918 jäleltä ei tosin ole poivet muuttuneetkaan, mutta luultiin ehkä suomalaisen sisun heikenneen ja isänmaallisten tunteitten muuttuneen joksikin muuksi tunteeksi, ja niinpä se oli jälleen näytettävä.

Kunniakasta ja mieltä nostavaa oli olla talonpoikaiskulkueessa, mutta vielä ehkä enemmän nostatti mieltä sivusta katsojalla, sellaisella ,joka oli jo alkanut epätoivoisena odottaa punaryssäpaisumuksen keskellä tiukkaa vastalausetta samalta joukolta, joka ei kaksitoista vuotta sitten tinkinyt antaessaan kalleinpansakin maansa puolesta.

Allekirjoittaneen mieleen jäi vapaustaistelun alussa talonpoikaisjoukkojen tulo J:kylään. Muutamankin parisataisen joukon vyöllä heilui kotitekoiset nuijat, johtaen mieliin nuijataistelun ajat. Katu kumisi askelten alla ja leukapielten jännitys ei jättänyt epäilemisen varaa, etteikö tämä joukko harjoittamattomanakin jaksaisi selviytyä tehtävästään.

Sama tunnelma talonpoikaismarssijain rivejä katsellessa. Kiitollisuus tulvahti kyyneliin asti joukon ensimmäistä miestä katsellessa, ja hänen tovereitaan. Suoria, selviä talonpoikia, valtaa tavoittelemattomia, mutta kymmentuhatpäisen joukon luottamusta nauttivia. Koko maan luottamusta. Ei näyttänyt kunnia olevan mistään kotoisin, vaan suuri tehtävä. Se huokui joka liikkeestä.

Tutkiva, kiitollinen katse kiintyi ensiksi pohjalaisten riveihin ja mielessä häivähti ajatus: Nämähän ne ensiksi lähtivät silloinkin ja samoin vuosisatoja ennen. Suomen lukon avain pysyy pysyy tämän joukon käsissä. Karskia väkeä, joka tietää mitä tahtoo ja tekee, mitä aikoo.

Ja luottavana, yksimielisenä muut maakunnat parhaine miehineen sitten edelleen. Yksi voimakas, mieltä nostava ajatus katselijoissa: Ei riitele vielä talonpoikaisena pysynyt väki johtajapaikoista ja asemista, niinkuin viimeaikoina ne puoluejohtajat, jotka ovat olleet puhuvinaan ja toimivinaan koko maalaisväen nimissä ja toivomuksesta.

Historiassa merkittävä tapaus: Valitsijain täytyi lähteä valitsemilleen näyttämään, että on kuljettava vain suoraa selvää tietä, eikä vikurreltava.

Olisi tehnyt mieli näkemään näitä heilahtelijoita, kansan nimessä tämän joukon ja liikkeen nousua vastaan puhuvia. Katselivat kaiketi hiukan häpeissään ikkunoista.

Tässähän ei ollut tilaa enää puoluekeinottelulle, valtapyrkimyksille ja lehmäkaupoille. Tuo ohi kulkeva joukko oli sitä joukkoa, joka kykenee vikurtelijat ja keinottelijat pyyhkäisemään kuin luudalla ja säilyttämään isäin pyhän vapausperinnön.

Tämän veltostuneen, monilla istuimilla istua koettavan, isänmaan pettäjiä välinpitämättömänä katselevan joukon olisi pitänyt olla samassa joukossa katselijana. Olisikohan tämä joukko antanut itsensä julkisesti merkitä täksi joukoksi?

Nimettömien sanomalehtikirjoitusten takana ja puoluekarsinain pimennoissa voi kolmestakymmenestä hopeapennistä mestarinsa myyjät piileskellä, mutta ei kansan tuomion edessä.

Suuri juopa, ylitsepääsemätön, tämän liehakkaväen ja tuon vankkumattoman joukon välillä, joka kesken kesäkiireitten jätti kotipihat. Tällä joukolla ei ollut täysinäisiä lihapatoja niinkuin toisella. Sen puhdas omatunto oli suurin palkkio ja tulee olemaan jälkipolvienkin mielessä.

V. K-n.

Aktivistivainoaminen on alkanut.

Päivälehdissä on ollut uutisia siitä, että valkoisiakin pakolaisia on poistunut maasta. M.m. Pekkalan ja Rötkön ryöstäjistä ainakin kahden, joita viranomaiset tuloksettomasti ovat etsineet, mainitaan paenneen Ruotsiin, poikki Merenkurkun mottorivenheellä.

Tuntuu vaikealta käsittää, että aktivistimme, jotka uhraten aikansa ja voimansa ilman minkäänlaista korvausta, ovat pakoitetut henkipattoina kuljeskelemaan kotimaassaan ja lopulta poistumaan vieraaseen valtakuntaan saadakseen suojaa vainoojiltaan. Tästä huolimatta ei otteemme saa hellitä, vaan uusien miesten on astuttava tilalle ja tehtävä työtä sellaisen olotilan saamiseksi maahan, että isänmaallisilla miehillä on täällä oikeus elää ja toimia.

Saatuamme lähempiä tietoja asiasta palaamme siihen uudelleen ensi numerossa.

Tervehdys Lapualle.

Saap. 29. 6. jätti Y. Vihantala. Arv. Herra Vihtori Kosola, Lapua. Samalla, kun täten saan kunnian esiintuoda Merikarvian miesten ja naisten kunnioittavimmat terveiset lapualaisille, jossa he kauttani pyytävät saada lausua seuraavaa:

Miehet (N. N:n) välityksellä, että Merikarvian miehet, jotka parasta aikaa järjestäytyvät, tulevat viimeiseen asti seisomaan lapualaisten rinnalla taistelussa kommunismia ja huliganismia vastaan, että Merikarvialla myös valvotaan ja jokaiseen kylään asetetaan taattuja, varmoja miehiä, jotka tekevät kaikkensa, että ei aasialainen "rutto" enää pääse leviämään ja että sen varhaisinkin kipinä jo sammutetaan alkuunsa.

Sekä naiset (N. N:) välityksellä, että Satakunnassa on naisia jotka sydämensä vilpittömällä ihailulla suhtautuvat kaikkiin Lapuan miesten tekoihin ja edesottamisiin ollen kaikesta sydämestään mukana ja antaen siunauksensa: "Bolsheviikit rajan taakse"! kuten heidän omat sanansa tässä suhteessa kuuluvat.

Me emme voi olla syrjässä.

Maassamme käy kuin ukkosen jylinä. Korpien ja kaupunkien, kylien ja lakeuksien kansa herää. Nousee taas kerran suuren asian puolesta. Nousee vapauden puolesta, jota on häväisty. Nousee uskon puolesta, jota on pilkattu. Nousee maansa puolesta, jota on yritetty myydä. Nousee kotiensa, lastensa, nuortensa, tulevaisuutensa puolesta. Nousee järkkymättömin vaatimuksin, lujin tahdoin. Tahtoo koko voimallaan kukistaa sen vihollisen, joka kansan parhainta, sen sydänjuurta jäytää. Tahtoo sen tehdä kaiken sen nimessä, mikä kansalle on pyhää ja kallista.

Olisimmeko me lotat silloin syrjässä?

On koko kansanliikkeen ajan kyllä käytetty nimityksiä "miesten teko", "miesten nousu" ja nimitettäköön edelleenkin niin. Me iloitsemme syvästi saadessamme nähdä, että Suomen miehen mitta on korkea ja luja. Me isänmaallisessa työssä mukana olevat, me lotat, me tunnemme syvää kiitollisuutta kaikesta siitä, mitä Suomen miehet isänmaan puolesta tekevät.

Mutta — me tahdomme olla mukana. Me emme voi olla syrjässä. Kommunismin vastustamisessa taistellaan meille lotille, meille naisille niin läheisistä asioista, ettei meidän mielemme voi olla syttymättä paloon. Me tahdomme tehdä voitavamme mekin. Valistustyömme täytyy tapahtua samoissa merkeissä. Me tahdomme olla mukana avuliain käsin ja siunaavin sydämin. Kodin uskon ja isänmaan puolesta on lupauksemme annettu. Mutta mitä tämä olisi muuta kuin sitä samaa — juuri tämän ajan ja hetken vaatimana —tämä valtaisa kansanliike, jollaista tuskin moni sukupolvi näkee. Sydämemme pakottaa meidät mukaan. Me emme voi olla syrjässä. Ja isänmaan ja kansan onni on tällä hetkellä meidän rukouksistamme palavin.

Hilja Riipinen.

Suuntaviivoja.

On jo vihdoinkin aika ruveta madalluttamaan porvarillisten puolueiden välisiä raja-aitoja ja niihin veräjiä aukomaan!

Muuten olen sitä mieltä, että sosiaalidemoonimme ovat nyt lopullisestikin itsensä paljastaneet ja osoittautuneet kommunistikaveriensa täysiverisiksi velimiehiksi, joten nyt siis tiedämme, miten heihin tästälähin on suhtauduttava. Se vanha Valppaan henki näkyy yhä heissä vallitsevan. Ja päämäärä ei paljoakaan poikkea kommunistiemme päämäärästä, vaikka keinot muka hienommat. Sama kansainvälisyys ja oman maan parjaus, aina ulkomaita myöten, painaa leimansa kummankin puolueen, sekä demoonien että kommunistien, toimintaan. Epäisänmaallisia puolueita ovat kumpainenkin.

On eritäin ilahduttavaa havaita, että ruotsalainen puolue alkaa päästä, niinikään epäisänmaallisten, professori-kansanedustajainsa yliherruudesta. On suorastaan mieltä ylentävää tulla huomaamaan ,että ruotsalainen kansanaineksemme on niin läpeensä isänmaallista kuin miksi se viime aikoina on osoittautunut, jota usein aikaisemmin on tullut epäilleeksi, kun eduskunnan ruotsalaisedustajain "kerma" on niin räikeästi osoittanut vihaansa suomalaisia, suomalaisuutta, vieläpä suomalaista isänmaatansakin kohtaan. Tämän "kerman" hegemonia nyt kuitenkin näyttää olevan lopussa, ja kyllä on aikakin!

Kun nyt siis lähdetään vaaleihin, niin olkoon vain kaksi puoluetta: me — valkoiset—, joille isänmaan onni ja menestys on kaikki kaikessa ja määrää toimintamme puitteet ja suunnan, ja he — punaiset — jotka kansainvälisine harhaoppeinensa ovat meitä vastaan. Kaikkien porvarillisten puolueiden yhteinen vaaliliitto on siis saatava aikaan, ja se saadaan! Ja siihen vaaliliittoon on ehdottomasti otettava mukaan ruotsalaisen kansanaineksemme isänmaallinen aines kun he kerran siihen ovat itsekin halukkaita.

Siis: eduskuntaehdokkaiksi vain sellaisia, joille koko isänmaan onni ja menestys on pääasia eikä oma ja puolueen valta-asema. Puoluepukarien kukoistusaika saa jo vihdoin loppua ja valittakoon eduskuntaan vain avarakatseisia tosi-isänmaallisia miehiä ja naisia, jotka eivät ole ummehtuneet ja heikkosilmäisiksi tulleet pimeissä ja tunkkaisissa puoluekarsinoissa.

Linjasuora.

— **Strengbergin tupakkatehdas** on Lapuan liikkeen toimistoon lahjoittanut valmistamiansa Stadion savukkeita, jota monet eri puolilta Suomea käyneet vieraat ovat toimistossamme kokeilleet ja sangen hyväksi tunnustaneet. Stadion savukkeen hinta on 3 75, josta Stadion säätiölle menee 25 penniä. Lapuan liikkeen toimisto kiittää niistä sydämellisesti huomaavaa lahjoittajaa ja kehoittaa kokeilemaan Stadion savukkeita,

Työmaaterrori.

Eräs nuori kirjapainotyöläinen on lähettänyt meille kirjeen, jossa selostaa omalta kohdaltaan työmaaterroria. Kun tässä kirjeessä on paljon sellaista, joka juuri nykyaikana kiinnittää kaikkien isänmaallisten kansalaisten mieltä, niin olemme katsoneet velvollisuudeksemme julkaista kirjeen sisällön:

Työmaaterrori jatkuu edelleenkin.

Vaikea on ymmärtää, että kommunistien harjoittama työmaaterrori saa jatkua edelleenkin ja kaiken lisäksi entistä röyhkeämpänä. Eikö vieläkään voida saada sulkua noiden maansa myyjien reuhastelulle? Vaikka lapualaisliikkeen kautta onkin jo tehty pitkä askel tämän asian korjaamiseksi, niin siitä huolimatta näyttää, etteivät kommunistimme vieläkään usko, etteikö neuvostolipun alla saisi purjehtia. Onko isänmaallisten kansalaisten kärsittävä kommunisteja, jotka kiroillen ja uhkaillen, sekä kiihkeimmät vielä nyrkki ojossa esiintyvät työpaikoilla, niin ettei koskaan voi olla varma joutumisestaan pahoinpitelyn uhriksi? Onko meidän todellakin tartuttava aseisiin ja niiden avulla turvattava uhattua ja pahasti rikottua työrauhaamme? — Vai onko meidän yhteiskuntaa säilyttävänä aineksena väistyttävä kommunistien tieltä ja jätettävä heidät ilman muuta vapaasti harjoittamaan terroria vastaisuudessakin? Vai onko kommunistien menettely käsitettävä niin, että kommunistimme tahtovat käyttää hyväkseen viimeisenkin päivän ennenkuin heidän suunsa tukitaan?

Jos edelläkerrottu on ymmärrettävä jonkinlaiseksi loppureuhailuksi, kuten punakapinankin aikana saatiin havaita, niin ovat he pahasti erehtyneet, sillä se ei ainakaan paranna, vaan pahentaa heidän asemaansa loppuselvittelyssä. Olkoon tuo sietämätön uhkailu ja reuhailu lähtöisin miltä pohjalta tahansa, niin on se joka tapauksessa kerta kaikkiaan lopetettava. — Se tullaan lopettamaan, jos ei laillista, niin sitten laitonta tietä. Me emme tule hellittämään otettamme ennenkuin jokainen tosi isänmaan ystävä ja Suomen kansalainen saa vapaasti ilman minkäänlaista ahdistelua tehdä työtä tämän maan ja yhteiskunnan hyväksi. Se on oleva meidän suuri päämäärämme, jonka saavuttamiseksi emme tule keinoja säästämään.

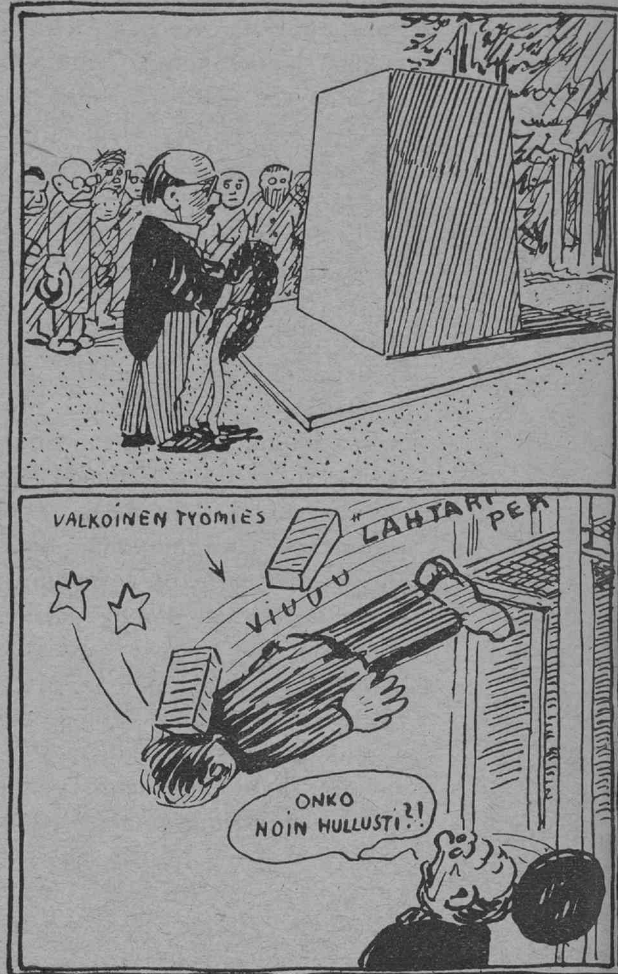
Jos edelleenkin ollaan voimattomia turvaamaan työntekijän taistelua yhteiskunnassa olemassaolon ja työrauhan säilyttämisen puolesta, niin on odotettavissa, että ryhdymme tositeolla omaotteiseen toimintaan saavuttaaksemme päämäärämme — työmaarauhan.

Lainkuuliaisina kansalaisina tuntuu omaaloitteeseen toimintaan tarttuminen kuitenkin katkeralta. Mutta näyttää siltä ettei mitään muuta tietä ole valittavana. Tässä lehdessä on jo ennemminkin kysytty; laillistako vai laitonta tietä? Se olkoon myöskin meidän kysymyksemme. Jos eivät kommunistimme lopeta poliittista vainoamistaan, niin kärsikööt sitten itse seuraukset, sillä laitonta on heidänkin menettelynsä, katsoi sitä miltä puolelta tahansa.

Nyt ei ole sota, mutta siitä huolimatta on monen valkoisen työläisen elämä kerrassaan sietämätön, sillä kommunisteilla on useimmilla ammattialoilla ehdoton ylivoima ja heikompi puoli saa silloin kärsiä veristä vääryyttä. Nämä epäkohdat kaipaavat pikaista korjaamista, jos aio-

Annamme ku

Me porvarit laskemme juhlapäivänä seppeleen sankarihaudalle,

mutta ihmettelemme vain, kun työkykyistä vapaussankaria ajetaan työmaalta toiselle.

vien puhua:

annamme almun vapaussota-invaliidillekin,

Onko hänen edelleenkin polvistuttava Moskovan kätyrien edessä, saadakseen työtä — meiltä?

taan välttyä omankädenlain lukemisesta, joka varmasti on edessämme, jos ei kommunistien toiminta työpaikoilla pian lopu.

Milloin koittaa se päivä, jolloin isänmaallinen työmies ei enää ole lainsuojaton? Me tulemme tervehtimään ilolla sitä päivää, jolloin saamme rauhassa tehdä työtä, eikä tarvitse ase taskussa olla valmiina mahdollisten päällekarkausten varalta. Koetamme vielä hetkisen odottaa ja kärsiä ja haluamme vieläkin luottaa siihen, että valtiovalta saa lopultakin tukehutetuksi Moskovan kätyreiden suut tässä maassa. Toivomme, että vielä ennen tämän vuoden loppua saamme vapaasti työskennellä kauniissa isänmaassamme.

Työmaaterrorista kärsinyt.

Yksimielisyys.

Puolueisiin katsomatta on se kansa, joka maata oli vapauttamassa ja joka työllänsä tahtoo isänmaata rakentaa, noussut maanpettureita vastaan. Kautta Suomen niemen kuuluu vakaa vaatimus: kommunismin tuhotulva on estettävä.

Tämä vaatimus ei ole ennenaikainen. Se kansanosa, joka kerran esti tämän maan joutumasta bolshevikihelvettiin, on ollut kärsivällinen. Se on luullut, että ne, jotka olivat valmiit myymään maamme ja kansamme ryssille ja juutalaisille, olisivat kärsimästään selkäsaunasta viisastuneet. Mutta tämä luulo on pettänyt. Suomen valkoinen kansa on kasvattanut povellaan kyytä, joka tahtoo isäntänsä purra kuoliaaksi. Valkoinen työmies on joutunut vainonalaiseksi. Kaikki, mikä on pyhää ja kallista, tahdotaan jalkoihin tallata.

Tästä on tehtävä loppu. Sitä tarkoittaa se kansanliike, joka kautta Suomen alkaen Pohjanmaalta on nyt noussut. Mutta on muistettava, että siinä liikkeessä tarvitaan nyt ennenkaikkea yksimielisyyttä. Tahtoisin huutaa senvuoksi kaikille puolueille: unohtakaa keskinäiset turhat ja pienet kinastelut. Isänmaa on nyt vaarassa. Yhdistäköön tämä vaara meidät kaikki. Moskovassa ja Pietarissa ja heidän soluissaan täällä Suomessa nähdään mielellään, että olisimme keskenämme riitaisia. Epäilenpä, että he todellisesti koettavatkin heittää keskellemme riitakapuloita, jotta huomiomme ja voimamme siirrettäisiin pois pääasiasta, kommunismin vastustamisesta. Niin lienee sen syytöksenkin laita, että olisimme muka fascisteja j.n.e. Taitaa sen alkuperä olla Moskovassa. Mutta syytökset eivät toki saa meihin vaikuttaa. "Haukkuva koira ei pure."

Käsi sydämelle, jokainen Suomen mies ja nainen, ja vannokaamme: "Ei oikeaan, ei vasempaan, vaan eteen eestä synnyinmaan."

Nyt jos koskaan kussakin puolueessa kultakin yksilöltä vaaditaan sitä, että uskalletaan olla oma itsensä, s.o. että uskalletaan asettaa isänmaan yhteinen etu ylimmäksi päämääräksi, sanoivatpa puoluejohtajat sitten mitä hyvänsä. Tällä hetkellä ei nähdäkseni ole muuta kuin kaksi puoluetta. Toisen nimi on isänmaa. Kuka ei ole kanssamme, se on meitä vastaan.

Paavo Viljanen.

LAPUAN LIIKKEEN ISKUJOUKKO

Helsingissä vieraillessaan ennen talonpoikaismarssia sai tilaisuuden tutustua Uimahallin ravintolaan ja totesi mainitun ravintolan täyttävän sekä ravinnon että kohtelun puolesta korkeimmatkin vaatimukset. Iskujoukko suosittelee mitä lämpimimmin mainittua ravintolaa kaikille Helsingissä kävijöille.

Sähkösanomatulva

1. 7. Rauma: Maanviljelijä Kosola, Lapua. Seuraamme edelleen Lapuan liikkeen johtoa. — Kansalaisia Raumalla ja Rauman Maalaiskunnassa.

*

2. 7. Malmi: Vihtori Kosola, Lapua. Pukinmäellä pidetyn suomalaisten ja ruotsalaisten miesten kokouksen yksimielisestä toimeksiannosta julkituomme kiitokset toimenpiteistänne ja tarjoamme Lapualaisliikkeelle palvelusta kommunismin kukistamiseksi sovitteluihin taipumatta. — Pukinmäellä 1 pnä heinäkuuta 1930. Selim Collander, Tyko Oller, Väinö Helme.

*

2. 7. Pori: Maanviljelijä V. Kosola, Lapua. Porin maalaiskuntalaiset t.k. 1 päivänä pitämässään kokouksessa päättivät yhtyä kannattamaan Lapualaisliikettä ja osallistua talonpoikaismarssiin. — Kaapeli Mäkeläinen.

*

2. 7. Uusikaupunki: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua, Kokoontuneina keskustelemaan päivän polttavasta kysymyksestä ilmoitamme yhtyvämme teihin isänmaan turvan ja onnen nimessä ajamassanne asiassa. — Laitilan kansalaiskokous.

*

3. 7. Joensuu: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Heinäkuun 1 päivänä Kuusjärvellä pidetyssä kaikkiin porvarillisiin puolueisiin kuuluvien pitäjäläisten kokouksessa on päätetty yksimielisesti yhtyä Lapuanliikkeeseen ja osallistua talonpoikaismarssiin.

*

3 .7. Rajajoki: Vihtori Kosola, Lapua: Kuokkalan kylän 150-lukuinen kansalaiskokous päätti yksimielisesti seisoa lapualaisten vaatimusten takana ja osallistua talonpoikaismarssiin. — Kokouksen puheenjohtaja Kääpä.

*

3. 7. Olkusz: Vihtori Kosola, Lapua. Isänmaan petturit maasta pois. — Heiskanen, Vegeliukset, Puolasta.

3. 7. Kokemäki: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kokemäelle kokoontuneet kansalaiset lähettävät Lapuan miehille kunnioittavat tervehdyksensä ja ilmoittavat kannattavansa heidän vaatimuksiansa kommunismin täydelliseksi tuhoamiseksi maassamme. — Kansalaiskokous Kokemäellä.

*

3. 7. Paimio: Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneena neuvottelemaan päivän suuresta kysymyksestä ilmoittavat Paimion isänmaalliset miehet myötätunnolla seuraavansa taisteluanne ja yhtyvänsä sitä tukemaan.

*

4. 7. Urjala: Kosola, Lapua: Eri puolueisiin lukeutuva kansalaiskokous Punkalaitumella yhtyy lapualais-isänmaalliseen kansanliikkeeseen ja kannattaa sen pyrkimyksiä. — Kokouksen puolesta Lähti.

*

4. 7. Mänttä: Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Satoihin nouseva kansalaiskokous edustaen kaikkia kansalaispiirejä valitsi isänmaallisen innoituksen vallitessa osanottajat talonpoikaisretkeen Helsinkiin ja päätti samalla lähettää parhaat tervehdykset lapualaisliikkeelle. — Kokouksen valtuuttamina: Pankinjohtaja Sammalkivi, maanviljelijä E. Kivimäki, sähkötyömies Viitanen, Vuorinen, Serlachius, toimittaja Ahlman, pastori Kalliola, maanviljelijä Hirvelä, varatuomari Lagus.

*

4. 7. Oulu: Vihtori Kosola, Lapua. — Viel' elää isäin henki on Suomess' urhoja. Jatkakaa, innostuneina seuraavat: Turun aktivistit.

*

5. 7. Turku: Maanviljelijä Viht. Kosola, Lapua. Turku ja sen ympäristö toivoo teille urhotyöstä pahan poistamisen ja hyvän asian puolesta uutta voimaa, onnea ja Jumalan siunausta. Lapuan ruata ei saa jäähtyä eikä lukko ruostua. Korkeimmalla kunnioituksella Turun ja sen ympäristön miehiä.

*

6. 7. New York. Vihtori Kosola, Lapua. Retkenne johdosta onnittelemme. — Jaaklont, Tavast, Peterson, Holmer, Karhunmäki, Koskenranta, Mäki, Piippo, Hevonpää, Immonen, Koskela, Nylund, Helander, Karson, Brunell. — Lavast Care Karhumäki 16 East 120 st. New York City.

*

6. 7. Turku. Maanviljelijä Kosola, Helsinki. Kansalaisia on tänne kokoontunut viettämään isänmaallista juhlaa sen tarkoitusperän velvoittamina, jonka yhteisenä päämääränä on: Suomi vapaaksi kommunisteista. — Kansalaiskokous Velkuassa.

*

6. 7. Turku. Maanviljelijä Kosola, Helsinki. Ehdoton kannatuksemme Lapuan miehille. 75-henkinen kansalaiskokous Rymättylässä.

*

6. 7. Kolga Jaani. Lapua, Liikumise juhatusele Helsinki .Kolga Jaani poellumehed jaelgivad poenevusega Soome komunistidest puhastamist soowiwad teile head kordaminekut teie sihtide saawutamises edenegu teie tegewus Soome riigi ja rahwale oennistuseks — Kolga Jaani poellumeeste nimel H Kukk Koor I Nurmberg A Unt H Nurmberg O Eerits.

*

6. 7. Aura. Vihtori Kosola, Helsinki. Kaksisatalukuisena kokoontuneena Aurassa yhdymme tukemaan työtänne kommunismin kukistamiseksi — M. Metsola. A. Hytönen.

*

6. 7. Örebro. Viktori Kosola, Lappo, Finland. Hell Eder komp för Finlands väl. Ni har visat raka vägen. — Svensk f.d. officer i Finlands frihetsarmé 1918.

*

6. 7. Aura. Vihtori Kosola, Helsinki. Pöytyältä 37 miestä: kunnioituksemme ja kannatuksemme. — Anttila, Raatikainen ja Valtari.

*

6. 7. Turku. Maanviljelijä Kosola, Helsinki. Talonpoikaismarssijoitten lähtöpäivänä tervehtii teitä satapäinen joukko isänmaalliseen juhlaan osaantuneita Uudenkaupungin ja lähiseudun kansalaisia yhtyen asiaanne isänmaan hyväksi. Ei oikeaan, ei vasempaan, vaan eteen eestä Suomenmaan. — Vaahtoranta, Jaakkola, Nordman.

*

6. 7. Turku. Maanviljelijä Kosola, Helsinki. Hengessä mukana ollen annamme toiminnallenne täyden kannatuksen. — Kansalaiset Mietoisissa: Juho Punta, Juho Sukoinen, Aleksi Laaksonen.

*

6. 7. Naantali. Vihtori Kosola, Helsinki. Naantalin seudun kansalaiset kokoontuneina tänään noin 500 hengen suuruisena joukkona Naantalin kaupunkiin lähettävät teille kunnioittaen tervehdyksensä ja ilmoituksen että me täydellisesti hyväksyimme lapualaisuuden isänmaalliset tarkoitusperät, seisomme horjumatta rinnallanne siihen asti että kommunismi on saatu kokonaan hävitetyksi tästä maasta. — Kokouksen puolesta: Eino Arvemo, puheenjohtaja, Erkki Leino, sihteeri.

6. 7. Loimaa. Vihtori Kosola, Helsinki. Monisatapäisenä on Loimaan ja lähiseudun kansa tänään kokoontunut saattamaan edustajiaan talonpoikaismarssiin. Tämä joukko tervehtää Teitä ja ilmoittaa että miehemme lähtivät matkaan yhteisen onnen nimessä teidän isänmaallisia tar koitusperiänne tukien. — Vihtori Kunnas, Oskari Heikkilä, Frans Nahila.

*

6. 7. Kyrö. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Helsinki. Isänmaalliset kansalaiset Kaarinaisista lähettävät Teille myötätuntoisen tervehdyksensä. Eläköön isänmaa. — 157 allekirjoitusta.

*

6. 7. Turku. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Helsinki. — Tuntien maatamme uhkaavan vaaran yhteisyyden lähetämme täten vilpittömän tunnustuksen sille isänmaalliselle toiminnalle, jonka sieluna Te olette. Lapualaisten esikuvallinen ja koeteltu isänmaanrakkaus ohjatkoon yhteisen yrityksemme toivottuun päämaaliin. — Merimaskun kansalaiskokous.

jatkuu edelleenkin.

7. 7. Pori. Jordbrukaren Kosola, Helsingfors, Ostrobotnia. Aen lever faedrens anda, aennu har landet man. — Dunkers.

*

7. 7. Turku, Maanviljelijä Kosola, Lapua. Lepäämättä loppuun on saatettava Lapuan miesten työ. — Kansalaiskokouksen puolesta Paattisilla: Väinö Perälä, Heikki Aura.

*

5. 7. Tampere. Vihtori Kosola, Ostrobotnia, Helsingfors. Svenskar i Tammerfors och omnejd uttala sina varmaste sympatier för lapporörelsens fosterländska mål. — Enligt uppdrag: Ossian Procopé, Gunnar Backström.

*

15. 7. Vinkkilä 4. Vihtori Kosola, Helsinki. Älkää taipuko. Joukot taajenevat. Takananne täälläkin. — von Bonsdorff, Heikkilä, Haavio, Pyysalo, Ståhle, Ensiö, Ruth O. Amberla, K. Amberla, Stigell, Nurmi, Aulen, Linden, I. Vehanen, A. Vehanen, Kaskinen.

*

7. 7. Kjöbenhavn. Hr Vehtori Kosola Hls. Jeg beder dem benytte fredens veje höfligt og med hilsen — Emil Dehn.

*

7. 7. Stockholm. Herr Vinhtori Kosola, Bondetåget, Helsingfors. Hell Er! I tappra finnar och hjältar utav karoliners mått! Med Er er Gud och den som eftersinnar att Gud skall äras så i stort som smått. Gud beskydde Finland! — Emil Hermansson.

*

7. 7. Vaasa. Vihtori Kosola, Helsinki. Me vaasalaiset olemme tänä aamuna kohottaneet Suomen liput kaikkiin Vaasassa sijaitseviin työväentaloihin ja Työn Äänen kirjapainon talon katolle. Eläköön Suomen lippu. — Vaasalaisten puolesta: Bror Söderlund.

*

7. 7. Turku. Maanvilj. Vihtori Kosola, Helsinki. Eilen Mynämäessä pidetty kansalaiskokous jossa oli läsnä noin 70 henkeä lähettää Teille kunnioittavat tervehdyksensä ja ilmoittaa kannattavansa ajamaanne isänmaan asiaa. — Kustaa Pohjalainen, puheenjohtaja, Eino Sipilä, sihteeri.

*

7. 7. Shanghai. Lod. Lapualaiset, Hki. Kannatamme: Shanghain toisuomalaiset. — Hartman, Juselius, Anthonit.

*

8. 7. Vaasa. Vihtori Kosola, Lapua. Yli 700 kauppiasta kokoontuneena Vaasaan lähettävät tervehdyksensä ja myötäntunnnon ilmauksen lapuanliikkeelle. — Paikallistoimikunta.

*

8. 7. Tampere. Vihtori Kosola, Lapua. Yhtämieltä kanssanne. — Hämeenlinnan vapautuneet reservit.

*

8. 7. Nurmes. Maanviljelijä V. Kosola, Helsinki. Oikea aate. Jatkakaa pojat vaan. — Turunen, Nurmes.

*

8. 7. Ruukki. Maanviljelijä Kosola, Lapua. Talonpoikaismarssiin osaaottaneiden miesten palattua kotiseudulleen me Paavolan, Revonlahden ja Siikajoen kansalaiset kokoontuneina Ruukin nuorisoseuran talolle kiitämme lapualaisia herättävästä ja innostavasta toiminnasta kommunismin hävittämiseksi maasta. Ei oikeutta maassa saa, ken itse sitä ei hanki. Mukana taistelussa loppuun saakka. — Läsnäolleiden puolesta: Roppola, Stenroos, Lunki.

*

9. 7. Salo. Vihtori Kosola, Lapua. Isiemme perintö on meille kallis. Sen puolesta olemme aina valmiit taistelemaan. — Autopataljoonasta vapautuneiden reservialiupseerien puolesta: Vaha, Koskinen, Idström, Mattila, Honkimaa.

*

9. 7. Vaasa. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Pohjalaisten johtajalle, maamme herättäjille rehelliset syvästi tunnetut kiitokseni. Eläköön Lapuan henki! Pysykööon se eheänä voimakkaana isänmaamme turvana. — Eric von Troil.

*

9. 7. Ashtabula, Ohio. Hra V. Kosola, Lapua, Suomi. Ohion, Pensylvanian ja Vest-Virginian suomalaiset kokoontuneina tuhatlukuisina juhlimaan raittiuskansallisjuhlaamme lausumme kiitokset lapualaisille Kalle Potille lähetetystä sähkösanomasta. Ihanteemme on: eläköön Suomi. Eläköön vapaus ja oikeus. Eläköön Lapuan henki. — Illitto, O. Syrjäniemi, Kalle Potti.

*

11. 7. Väru, Kaldala. Suurelle Kansan Johtomiehelle, Herra Vihtori Kosolalle, Lapua. Teidän pyrinnöillenne ja tahdollenne Suomen ja maailman kansain hyvänvoinniksi ja kunniaksi toivomme tulevaisuutta ja onnea! Veljeskansanne, Eestin pojad: Carl Oswald Eller, Leo Tammemägi, August Hagivang, Artur Hagivang.

*

12. 7. Hämeenlinna as. Vihtori Kosola, Lapua. Kiitos työstänne, yhdymme Teihin. — H:linnan isänmaalliset autoilijat.

*

15. 7. Kansalaiskokous Jurvassa päätti ilmituoda: Puhtaasti isänmaalliselle kannalle pohjautuvalle lapualaisliikkeelle, jonka tarkoituksena on hävittää maatamme ja kansaamme uhkaava kommunismin nimellä esiintyvä liike, annamme täyden tunnuksemme ja kannatuksemme.

Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Lapualaishengen läpitunkemina kansalaiskokous Jurvassa lausuu Teille syvimmän tunnustuksensa. — Kokouksen puolesta: Jaakko Hiipakka, Sulo Tarkkanen. Jurvassa, heinäkuun 13 p:nä 1930.

*

14. 7. Tervajoki. Maanvilj. Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneena lapualaishengen merkeissä viettämään kesäjuhlaansa vakuuttaa Etelä-Pohjalainen Osakunta yksimielisesti seisovansa Lapuan miesten riveissä ja antavansa intonsa ja voimansa kotimaakuntamme lakeuksilla kansannousun päämäärien toteuttamiseksi. — Reino Ala-Kulju, Kalervo Tamminen.

*

14. 7. Helsinki. Herra Kosola, Lapua. Hyvää juhlaa ja menestystä asioissa! Muistakaa meikäläisiä. — Pernanen, aunukselaisten puolesta.

*

16. 7. Viipuri. Vihtori Kosola, Lapua. Ken veltto on, hän jääköön pois. — Kokoontuneina satalukuisena lausuvat kauttamme vapaussodan invaliidien liiton Viipurin alaosastoon kuuluvat invaliidit ihailunsa ja tervehdyksensä Lapuan miehille. Intinen, Holmavaara, Hallenberg.

*

17. 7. Salla. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Eteläpohjalaisina, liikkuen täällä Pohjolassa Rajavartioston palveluksessa, pyydämme lähettää kunnioittavammat terveisemme Teille, lapualaisliikkeen johtajalle, samoin kaikille niille kansalaisille, jotka ovat lähteneet taisteluun, että saamme säilyttää itsenäisyytemme, vapautemme ja uskonnon rakkaassa isäimme maassa. Jumala rakasta maatamme varjelkoon! Täälläkin, itäisellä rajalla on miehiä, jotka käyvät käsi kädessä kanssanne. — Joukko Rajavartioston sotilaita.

*

17. 7. Helsinki. Kosola, Lapua. Korkein siunatkoon työtämme ia Teitä. — Hilja Närhi.

*

18. 7. Tampere. Maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Kokoontuneena liittokokoukseensa Tampereella ilmoittaa Suomen Käsityö- ja Teollisuusliitto täydellisesti yhtyvänsä siihen valtavaan kansanliikkeeseen jota Lapualta käsin on johdettu kommunismin hävittämiseksi maastamme sekä seisovansa yhtenä miehenä tämän isänmaallisen kansanliikkeen takana. — Kokouksen puolesta: W. von Wright, V. Pinomaa.

*

21. 7. Käkisalmi. Lapuan liikkeen valtuuskunta, maanviljelijä Vihtori Kosola, Lapua. Inkerijuhlan osanottajat toivovat menestystä Lapuan liikkeelle ja lähettävät tervehdyksensä valtuuskunnalle.

*

Säätytalo — Lapua — Tammisaari.

Kansan paras on korkein laki. Jotta niin olisi, vaaditaan lainlaatijalta monia ominaisuuksia ja ennenkaikkea isänmaallista mieltä. Laatiakseen sellaista lakia, jota kansa kunnioittaa, täytyy lainlaatijoidenkin olla kunnioitusta nauttivia henkilöitä.

Tärkeimmät laeistamme ovat perustuslait, joiden pyhyys on syöpynyt kansan mieleen jo ammoisista ajoista asti. Siksi odotetaan, että perustuslakeja laatimassa ovat miehet, joihin kansa luottaa ja joiden isänmaallisuus ja kansalaiskunto on tunnettu.

Näin ei kuitenkaan ollut asianlaita niihin miehiin nähden, jotka heinäkuun alkupäivinä istuivat Säätytalossa perustuslakivaliokunnan istunnossa päättelemässä laeista, joilla asetettaisiin sulku maapetoksellisille töille s.o. kommunismille. Aivan puheenjohtajan vieressä pöydän päässä istuivat Pekkala ja Rötkö, tunnetut Moskovan miehet, ja olipa pöydän ympärillä muitakin sellaisia herrasmiehiä, joiden kansalaiskunnosta saattaa olla eri mieltä. Tuntuu hullunkuriselta ajatella, että nämä kaksi Moskovan miestä, joiden suistamisesta valiokunnassa juuri oli kysymys, istuivat siellä itse päättelemässä omista ja heimoveljiensä kohtalosta. Mutta tällaiseen oli jo totuttu, niin että Helsingissä pidettiin sitä tavallaan asiaan kuuluvana ja välttämättömyytenä. Tilanne oli nyt jo kuitenkin siihen määrin jännittynyt, että Moskovan miehet tunsivat valiokunnassa olonsa jonkunverran epämiellyttäväksi, vaikka heitä lohdutti se, että läsnä olivat puolustajat, s.o. sos. demokraatit ja eräät ruotsalaiset.

Ilman koputusta avautui kesken mainittua istuntoa salin ovi ja sisään astui neljä miestä vaativannäköisinä. Hetkisen hiljaisuus seurasi. Mistä oli kysymys? Toverukset pöydän päässä punastuivat ja vaalenivat vuorotellen, Pekkala katseli kengänkärkiään ja Rötkö selaili muodollisesti papereitaan. Tilanne oli omituinen — sisääntulijat varmoja ja päättäväisiä — Pekkala ja Rötkö pelokkaita johtuen huonosta omastatunnosta — heidän kannattajansa kiukustuneita ja loppujoukko odottavana, mitä tuleman pitää. Ja tulihan sitä.

Puheenjohtaja, tietysti sos.demokraatti, nosti ankaran myrskyn siitä ennenkuulumattomasta röyhkeydestä, että oli tunkeuduttu tähän pyhään paikkaan, ja määräsi suomalaisella suorasukaisuudella: ulos!

Sarvilahden parooni tahtoi kait peloittaa tulijoita ulkaalla viikinkimäisellä ulkomuodollaan nousten seisomaan ja puhuen mahtavalla paatoksella tällaista roistotyötä vastaan sekä tiedusteli valtuuksia. Eikö tämä aatelisherra tiedä, että valtuudet moskovalaisten poistamiseen maasta ja sen hallintopaikoilta on saatu jo vuosisatoja sitten ja ettei suomalainen mies säikähdä silloin, kun se on jonkun asian päättänyt.

Keskustelu ei ollut pitkä, mutta sanoista tekoihintoiminta astui esiin. Pienen miehen sylissä kulki Rötkö kuin poikanen Säätytalon rappuja alas. Vanha voimakkuningas Pekkala sai avukseen ruotsalaisen Estlanderin ja viimeiseen asti rimpuili hän kiinni istuntosalin ovessa, ruotsalaisen ripuessa hänen englantilaisen trikoopukunsa liepeissä. — Puolustajien ote herpaantui, ja Pekkalalle jäi istuntosalin oven ripa viimeiseksi muistoksi Suomen parlamentista.

Työ oli tehty, ja Säätytalon edessä kadulla taisteli Rötkö vielä huutaen tovereita ja — poliisia, mutta kumpiakaan ei näkynyt — autot vierivät hiljaa kohti "tuntematonta päämäärää".

Kaksi miestä juoksi tämän jälkeen Säätytalosta valtioneuvostoon hätääntyneinä ja hatuttapäin kertomaan tapauksesta. Näiden kahden herran maraton oli surullinen, vaikka se päättyikin valtioneuvostoon — sillä se osaltaan todisti, että heille olivat kommunisti-veljet olleet rakkaita. Tapauksen viimeinen näytös, senjälkeen kun Pekkala ja Rötkö lähtivät kulkemaan etappia Lapua—Tammisaari, tapahtui sanomalehdissä.

Työn suorittajia etsittiin ja kaivattiin. Ristiinnaulitse — oli demokraattien tunnus.

Rötkö ja Pekkala pyysivät kauniisti: "Elkää viekö meitä Venäjälle, vaan vankilaan". Heidän toivomuksensa täytettiin. Heidän paljon huutamansa Fascisti-Suomen vankila oli sittenkin parempi kuin heidän suuri isänmaansa Venäjä. Toivottavasti Suomi pitääkin heistä isällistä huolta, ettei aktiiveilla ole syytä puuttua asiaan ja jälleen lähteä kyyditsemään toveruksia kohti "tuntematonta päämäärää".

Helsingissä, 25. 7. -30.

Aktivistinen aktivisti.

Uhkailuja.

Viime viikkojen aikana ovat useat Lapuan liikkeen johtavat miehet saaneet kommunisteiltamme mitä räikeimpiä uhkauskirjeitä, joiden julkaisemiseen emme ole katsoneet olevan syytä. Joku päivä sitten saapui Vihtori Kosolalle jälleen yksi uhkauskirje ja sen mukana Suomen Kommunistisen puolueen julkilausuma, jota vaadittiin julkaistavaksi "maan tunnetuimmissa sanomalehdissä". Luulemme, että Aktivisti on nykyisin maan tunnetuin sanomalehti, mutta siitä huolimatta asianomaisen kiellon vuoksi emme julkilausumaa tässä julkaise. Sen sijaan tulkoon tähän mainitun uhkauskirjeen sanamuoto, joka oli seuraava:

"Pyydämme Teitä Herra Lahtari-kaartin päällikkö Olkaa hyvä ja poistukaa pois maasta sillä Ei hyvä seuraa Ja jollette Julkaise tätä maan tunnetuimmissa Lehdissä, niin Tuumme tappamaan teidät Armotta.

Saatanan Koira. Lahtari Hunni rauhanrikkoja annamme kaksi viikkoa vielä armon aikaa vaan silloin on uusi muistutus Teidän kuolevaisuudesta vannomme valan tämän päälle 170,000 tuhatta kommunistia yhteisrintamassa.

Poistu pois Perkele sinne missä Pippuri kasvaa tai muuten sinut piru otti Suuri hoopo Saatana".

*

Joku päivä sitten saapui myöskin edellisen kaltainen Vihtori Kosolalle osoitettu uhkaus:

"Teidän on luovutettava Suomen Lukosta 2 viikon kuluessa.

Lukon avain
Perämäki, Hissa."

YHTEISKUNTAVASTAISTA.

Vapaamuurarikulissien takaa. II.

Nykyisessä muodossaan on vapaamuurarius voimassaan vuodesta 1717 lähtien, jolloin Lontoossa useat loosit liittyivät yhteen muodostaen Englannin Suurloosin. Juutalainen kauppias Stephen Morin tuli Amerikaan 1700-luvulla ja perusti sinne vapaamuurariloosin, johon ensin kuului 25 arvoastetta, sittemmin 33. Korkeimman neuvoston jäsenet olivat siinä melkein kaikki juutalaisia.

Juutalaisten vapaamuurareitten johtava pääloosi nykyään on New-Yorkissa sijaitseva "Bne-Briss", s.o. "Liiton pojat", joka tarkoittaa oikeusministeri Cremiex'in edellämainittua veriliittoa. Tämä suurloosi on hajaantunut yli maailman ja on sillä jo yksistään Saksassa 80 loosia. Siihen kuuluvat ja ovat kuuluneet koko maailman juutalaiset johtomiehet, nekin, jotka maailmansodan aikana olivat kaikkialla toiminnassa, ei vain Berliinissä, vaan erittäinkin Venäjän, Saksan ja Itävallan vallankumouksissa.

New-Yorkista ,tosin ei Bne-Briss'istä, vapaamuurarius tuli myöskin Suomeen taas uudestaan, sittenkun maa oli päässyt itsenäiseksi. Vuonna 1921 perustettiin vapaamuurariloosi Helsinkiin, ja sen jälkeen Tampereelle, Turkuun y.m.

Juutalaiset ovat perustaneet ja perustavat yli maailman muurarilooseja edeltäpäin salaa lähetettyjen heille uskollisten palkattujen ei-juutalaisten, tai kastettujen aitojuutalaisten avulla, looseja, joihin kuuluu ei-juutalaisia jäseniä, tai näön vuoksi vain pelkkiä kristittyjä, kuten on n.k. "kristillisten vanhapreussilaisten suurloosien" laita. Siionin viisaitten pöytäkirjoista (Basel 1897) tämä käy ilmi: "Me perustamme kaikkiin maailman maihin vapaamuurarilooseja ja houkuttelemme niihin kaikki ne henkilöt, jotka voivat olla edustavilla paikoilla, taikka ovat jo, sillä nämä loosit ovat meidän tärkeimpänä valistustoimistonamme ja vaikutusvälineenämme. Me saatamme kaikki maailman loosit oman yhteisen keskushallituksemme alaisiksi, jonka yksin me vain tunnemme ja joka kaikille muille on täydellisesti tuntematon. Omien viisaittemme keskushallitukseen me johdamme kaikkien vallankumouksellisten liikkeiden langat, jotka solmiamme yhteen lujaksi solmuksi. Loosit pannaan kokoon kaikista yhteiskuntakerroksista, mutta salaisimmat valtiolliset suunnitelmat tunnemme yksin vain me ja ne joutuvat heti syntymispäivänään meidän johtomme alaisiksi".

Tämän yhteisen keskushallituksen arvelevat muutamat vapaamuurarikirjailijat olevan Ranskan Suur-Orientissa, toiset New-Yorkin Suurloosissa, toiset taas Washingtonissa.

Ja vielä. "Ei-juutalainen vapaamuurarius palvelee meitä sokeasti ja on kulissina meidän tarkoitusperämme edessä. Mutta meidän valtasuunnitelmamme, vieläpä sen varsinainen tyyssijakin pysyy koko kansalle salaisuutena. Kuka ja mikä voisi kaataa meidän näkymättömän voimamme? Ulkonainen vapaamuurarius on keksitty sokeita varten tämän meidän piilossa olevan voimamme verhoksi."

Edellämainitut salaisuudet tulivat kuitenkin ilmi jo vuonna 1872 vapaamuurarivuosikirjasta "Catomiasta", sekä juutalaisen vapaamuurarin ja rabbiinin Isac Wisen lausunnosta 3 päivältä elokuuta 1855: "Vapaamuurarius on juutalainen laitos, jonka historia, arvoasteet, tehtävät, tunnussanat j.n.e. ovat juutalaisia alusta loppuun saakka". (Israelite of America, 3/8 1855). Ja vapaamuurariveli Fluhrer kirjoittaa v. 1901 ilmestyneessä teoksessaan "Juutalaiset ja vapaamurarit" näin: "Muurariaatteessa on pääasiallisesti kysymyksessä juutalaisten oma etu ja mahtiasema ja vain vähässä määrässä ihmisyysperiaate. Saksalaisen vapaamuurariuden on alistuttava juutalaisen mahtivallan alle".

Bne-Briss loosin suurvaltias New-Yorkissa on tri Hergeth'in mukaan koko 4½ milj. jäsentä käsittävän maailmanvapaamuurariuspyramiidin juutalainen kenraalisotamarsalkka, joka esikuntineen hallitsee vapaamuurareitten miljoona-armeijaa.

Kenraali Ludendorff lausuu teoksessaan "Die Vernichtung der Freimaurerei": "Kaikki maailman veljet muodostavat yhden loosin ja yhdyskunnan, missä tahansa asunevatkin ja mihin rotuun ja uskontoon kuulunevatkin. On ainoastaan yksi ainoa juutalaisloosi ja yksi ainoa lopullinen päämaali. Samat juutalaiset opit ja tavat, sama suuri juutalainen pappisseurakunta, jonka salainen ylijohto on New-Yorkissa, josta on tullut uusi Jerusalem".

Sekä julkinen, sääntöperäinen vapaamuurarius, että sen yläpuolella oleva salainen kymmeniin arvoasteisiin jaettu ylempi jäsenistö kuuluvat edelläsanotun mukaan yhteisen juutalaisen ylijohdon alaiseksi, kuten myöskin luopiovapaamuurari Copin Albancelli tiedottaa. Oppipojat, kisällit ja mestarit muodostavat alemman, "kansanvapaamuurariuden", joka on julkinen, ja josta saa luopuakin. Mutta yläpuolella on salainen 8—33 asteikkoa sisältävä ylihallitus, jonka olemassaolosta eivät kaikki mestaritkaan tiedä mitään. Mitä korkeampaan asteeseen noustaan, sitä harvempilukuiseksi käy jäsenluku. Ylimmät asteet vaikuttavat aivan salassa.

Siionin viisaitten pöytäkirjojen mukaan (Basel 1897) juutalaisten tarkoitus on hankkia looseihin vaikutusvaltaisia, älykkäitä jäseniä kaikista kansanluokista, vieläpä työmiespiireistäkin, jota varten he ovat perustaneet Odd-Fellow-nimisen vapaamuurariseuran. Porvarillisista piireistä koetetaan Baselin pöytäkirjojen mukaan saada looseihin kansakoulun, keskikoulun ja yliopiston opettajia sekä vaikutusvaltaisimpia eturivin virkamiehiä valtion korkeimmille huipuille asti, ministereitä ja hallitsijoita myöten, sekä vielä sotilaallisen ja hengellisen säädyn miehiä. Siitä syystä täytyy olla olemassa myöskin "kansallisten" ja "kristillisten" loosien nimellä kulkevia, juutalaisen ylijohdon alaisia salaseuroja. Niinpä kansainvälisessä vapaamurarikongressissa Baselissa v. 1925 olivat saapuvilla myös nämä "kansalliset" ja "kristilliset" vanhapreussiläiset suurloosit, asettaen siten nimensä osottamat tarkoitusperät kyseenalaisiksi.

Kaikki edelläsanottu saanee selityksensä siitä, että ei kukaan loosin jäsen tunne salaisia päämiehiään. Nämä harvat sen sijaan tuntevat kaikki toinen toisensa. Jokainen jäsen vannoo kuitenkin tuntemattomalle päämiehelleen vaiteliaisuutta ja ehdotonta kuuliaisuutta. Valan rikkominen rangaistaan jopa kuolemallakin.

Kun vapaamuurari ensin oppipoikana, sitten kisällinä ja vihdoin mestarina vuosikausia on ollut egyptiläisen, intialaisen, essealaisen, mutta ennen kaikkea juutalaisen rituaalin, historian, Talmudin ja Kabbalan ajatusmaailman vaikutuksen alaisena, häviää häneltä vähitellen kristillinen maailmankatsomus ja raamatullinen omantunnonherkkyys ja hänen ajatuksensa ja luonteensa juutalaistuvat. Kabbalan sekasotkuinen, salaperäinen juutalainen "filosofia" ja taikominen, pimeä taikausko suojelusesineineen, joita vapaamuurari joskus kantaa ihoaan vasten, varjellakseen itseään sairaudelta ja onnettomuudelta, taikurimerkit, tähdistä ennustaminen, sielunvaellusoppi, kullantekohommat kemiallisine laboratorioineen, pyrkimys päästä näkemään asioiden ytimeen syvemmälle kuin mitä kokemuksen ja luonnonlakien perusteella on mahdollista, johtavat ei-juutalaisen muurarin pois kristillisen maailmankatsomuksen perustalta hämäräperäiseen juutalaiseen aatemaailmaan.

Kenraali Ludendorff lausuu: "Maailmansodan johtajana pidän vapaamuurariusruttoa vastaan johtamaani taistelua yhtä tärkeänä kuin taistelua maailmansodassakin".

Aktivistin tilaajille.

Kun usein on tullut toimitukselle valituksia sen johdosta ettei lehti saavu säännöllisesti tilaajille, on toimitus ryhtynyt ottamaan selkoa, mistä epäsäännöllisyydet johtuvat ja todennut lehteä katoavan matkalla.

Toimitus pyytää arv. tilaajia ilmoittamaan konttoriimme heti, jos jotakin epäsäännöllisyyksiä lehden saapumisessa sattuisi, voidakseen ottaa asiasta selvyyden ja saada sen korjatuksi.

Krenatöörin muistelma "Länkipohjan päivästä" 1918.

Valkoisen Armeijan Krenatöörit yöpyvät 15 päivän iltana maaliskuussa 1918 useita kilometrejä Länkipohjan kylästä Jämsään päin. Sotilaiden mielen täyttää suuri odotus ja vakava jännitys, sillä jokainen tietää, että seuraavan päivän sarastaessa on alkava ensimäinen suuri taistelupäivä. Se on oleva monelle joko voiton — tai kuolon — päivä isänmaan edestä. Komppaniat majoittuvat ahtaisiin asuntoihin, ja mitkä väljempiin kylmiin navettain saraimille, saadakseen lepoa ruumiillensa pitkien ja rasittavien marssien jälkeen. Mutta, tuskin monenkaan silmä sinä yönä ummistuu suuresta väsymyksestä huolimatta, sillä ajatukset liikkuvat herkeämättä eletyissä elämän vaiheissa sekä vastatulevissa suurissa tapahtumissa. — Päivä laskeutuu metsän taakse, saapuu hiljainen yö, syttyvät tuhannet kirkkaat tähdet taivaalle, mutta ei nuku sotilas, hän valvoo — siunausta anelee synnyinmaalle, rauhaa kodeille Suomen . . .

Kun kajastaa anivarhainen kevätaamu, jo ennen auringon nousua herätellään hiljalleen komppaniat, vain kuiskeina kuuluvat päälliköitten komennot. Varustaudutaan lähtövalmiiksi. Kuuluvat lähtökäskyt: hiljalleen soljuvat komppaniat ryhmärivistössä eteenpäin kapeita teitä ja sileätä järven jäätä, vain kuulakkaassa kevät-aamussa kajahtelevat askelten kaiut hangilla. Edetään yhä eteenpäin järven tasaista hankea. Jo alkavat kevätaamun ensisäteet sarastaa auringosta, joka punaisena möhkäleenä metsän takaa nousee. Auringon noustessa ylemmäksi puitten latvoja, luo se säteitään hangille, jotka niin puhtaina ja kirkkaina kimmeltävät. Nuoret mielet valtaa suuri elon hehku; kevään voima tekee mielen niin puhtaaksi, voimakkaaksi. Vaikka onkin niin äärettömän kaunis kevät-aamu, tekee sen painostava tyyneys ja kirkkaus niin salaperäisen enteellisen vaikutuksen. On kuin nämä kirkkaat hanget kuvastaisivat nuoren sotilaan puhdasta mieltä ja sitä asiaa, jonka edestä hän on taistelemaan lähtenyt — jotka kuitenkin — ehkä jo ennen iltaa — hohtavat punaisina sankariverestä — mikä isänmaan alttarille uhrattava on, sillä eihän voittoa saavuteta ilman uhrausta.

Joukkojemme marssiessa hiljalleen eteenpäin, noustaan kohta järven jäältä metsäiselle ylänkömaalle. Tässä komppaniat pysähtyvät. Komennetaan kärkimiehet edelle ja suksipartiot sivuille, sillä on tiedossa, että kohta on tuleva yhtymäkohta vihollisen kanssa, joten varustaudutaan taistelua varten. Kärjen edetessä noin pari kilometriä, kohtaakin se jo äkkiarvaamatta vihollisen etuvartion, joka heti alottaa kiivaan ampumisensa. Näistä kuulista haavoittuukin heti pari hiihtopartioomme kuuluvaa miestä, jotka liian varomattomasti etenivät kärjessä. Heti muodostavat komppaniat taisteluketjunsa, edetään peräytyvän viholliskärjen perässä vähän matkaa. Päästään aukean reunaan, johon kyllä häämöttää kauempana. Tässä kohtaavat joukkomme vihollisen päävoimat. Kiivas taistelu alkaa: kuulat viuhuvat ilmassa, tykit jyskien pamahtelevat, kuulakkaassa kevät-aamussa konekiväärien papatus soi niin kummasti. — Edetään aukealle hiljaa ryömien, yli miehen vyötärön paksuisessa puolikovassa hangessa, joka tekee liikkumisen niin tavattoman hankalaksi. Taisteluasemia ja -suojia painetaan hankeen — vaikka ne ovatkin hauraita suojamuureja, verrattuina vihollisen kivisiin ja kumpuisiin asemiin nähden. —

Taistelu jatkuu, jatkuu yhä. Tykit jyskien huminoipi, taajat kuulasateet monelle kuolonsanoman tuopi . .. Moni kaatuu — haavoittuu — kuulat vinkuen sydämet kylmäksi lyö . . Monen nuoren sotilaan rinnasta kohoo tuska, valitus, kamppaillessaan kuolinkamppailuaan kylmällä hangella viluissaan, vertavuotavana. — Hanget kimmeltää — punainen hurme läikkyy sen pinnalla — — Sankariveri kostuttaa puitten juuria, maata; vapauden hurme nostattava on kymmenkertaisia hedelmiä maan uumenista; vapaan maan kotikuusi on huminoiva suloisia sankarilauluja uuden huomenen koittaessa — — !

On yksi tapaus joka taistelusta mieleen jäi ja jota ei milloinkaan unohda, se ei häivy konsanaan. — Suksipaareilla vedetään haavoittunutta, tajutonta sotilasta ensiavun sidontapaikalle, luokse hellän Lotta-Svärdin. Hän puhuu sairaalle niin helliä, herttaisia sanoja joita sanoin kuvata ei voi. Sairas kohoo hangella, Sisar ojentaa kätensä tueksi sairaan selän taakse, puhuen yhä liikuttavan hellästi hänelle. — Kuolevalla sotilaalla ei ole tuskia, hän vain hiljaa itkee, nyyhkyttää — kuin pieni lapsi äitinsä käden hoivaamana . . . — Sitäkö ehkä itkee hän, että nuori elämä menee näin varhain, vaiko sitä, että jo ensimäiset vihollisen kuulat päättivät sankarin päivätyöt . . . Sotilaan pää alkaa hiljalleen painua Sisaren kädeltä takaisin hangelle; hänen nyyhkytyksensä muuttuu sanoinkuvaamattoman ihanaksi — hymyksi, kun hänen silmänsä painuvat ikuiseen sankariuneen . . . — Sitäkö suunsa hymysi — kun tiesi antaneensa ensimäisenä kalleimpansa, kaikkensa maansa vapauden edestä . . .

Kun päättyi Länkipohjanpäivä ehtoollen, oli joukkomme paljon harventunut. — Sen riveissä oli monen nuori sydän lakannut sykkimästä; moni sai kärsiä suuria tuskia haavoissaan ,uhraten täten osansa maansa vapauden alttarille. Jälelle jääneet joukot kokoontuivat uudelleen, joskin entistä suppeampana luvultaan. — Riennetään taas eteenpäin — eteenpäin, vapautta ja tuntematonta tulevaisuutta kohti . . .

A. R—la.

Muoto ja periaate.

Meillä herättää yhä kiistelyä käsitteet nykyaikaisesta "laillisuudesta". N.s. lapualaisliikkeen kannalta asia otetaan pääasiassa periaatteen pohjalta, s.o. että kommunisteihin on kohdistettava myös lakien periaate, eikä vain jäätävä paljaan muodollisuuden kannalle silloin, kun tällä muodollisuudella ei nähtävästi mitään saada aikaan.

Toisella puolella on taas niin pelkkä ja yksinkertainen laillisuuden muodollinen kanta, että se tuntuu melkein teeskentelyltä. Jopa tätä muodollisuuden eli ehdottomuuden kantaa (niinkuin sen voi myös sanoa) pidetään pääasiallisena oikeusvaltion pohjana! Vai eikö sellaisia lausuntoja esitetä aivan arvovaltaiselta sanomalehtitaholtakin? Esim. Helsingin Sanomissa, lehden polemiseeratessa Aktivistia vastaan, luettiin äsken myös tällainen sanonta: "— miten voidaan suuret kommunistiset joukot taltuttaa lainkuuliaisuuteen ja vieroittaa yhteiskuntaa särkevistä opeistaan, jos itse oikeusvaltion pohja, ehdoton laillisuudessa kiinnipysyminen, hävitetään?" J.n.e.

Tarkoitus on aivan selvä. Laillisuutta, johon oikeusvaltio kajoaa, on etupäässä, ehkä yksinomaan, vain muodollinen eli ehdoton laillisuuden kanta. Ja siteerattu lause ei ollut mikään asiayhteydestään irtitemmattu erillinen sivulause, vaan koko kirjoitus sisältää samaa. Mutta mitä on sitten laillisuuden periaatteellinen puoli? Siitä ei samassa artikkelissa puhuta yhtään mitään, ikäänkuin asialla ei sellaista puolta olisikaan ja — kumminkin siinä on asian pääsisältö! Ja eikö olekin ikäänkuin ivaa, että juuri tuon muodollisen eli ehdottoman laillisuuden taakse ja suojaan kommunistit meillä pesivät, ja koko tämä vallankumouksellinen ja maanpetoksellinen liike voi menestyä ja olla mahdollinen vain sentähden, että meillä on eduskunnassa blokki, jota juuri tämän ehdottoman eli muodollisen laillisuuden vuoksi ei voida murtaa ja päästä kommunisteihin kovakouraisemmin käsiksi. Tämä puhuu asiasta, jossa nykyisen "laillisuustaistelun" ydin on. Sanokaa meille, mikä on se laillinen muoto, jolla tämä eduskunnan nykyinen kriitillinen tilanne korjataan, niin varmaan kaikki nykyiset aktivistit ja lain periaatteesta kiinnipitäjät ovat valmiit tunnustamaan asian muodollisenkin puolen ja käyttämään sitä kommunistivaaran kukistamiseksi.

Mutta eivätkö asiat historian juoksussa teekin merkillisiä käänteitä? Ajatelkaa, että jos meillä ennen, kun aktivistinen liike alkoi ryssää vastaan ja kun se jälestä jatkui jääkäriliikkeenä Saksan armeijaan, jos meillä silloin jokainen olisi noudattanut samaa muodollista, ehdotonta laillisuuskantaa kuin nyt muutamilta tahoilta laverrellaan, niin mikään aktivismi ei olisi ollut koskaan mahdollinen ja meillä saattaisivat olla nykyään tärkeät asiat aivan toisenlaisia kuin ne ovat. Ja kumminkin monet piirit, jotka ennen ovat olleet innokkaimpia aktivismin kannattajia ja ottaneet laillisuuden silloin etupäässä sen periaatteen kannalta, nyt ihan säälittävästi ruikuttavat laillisuuden muodollisuuden puolesta — sen muodollisuuden, jonka suojassa nyt kommunistit pesivät. Tässä ei ole nyt tilaisuus ja paikka selittää, mistä syistä tällainen merkillinen asiaintila on syntynyt, mutta sanottakoon, että siihen vaikuttaa nähtävästi eräät puoluepoliittiset kuvittelut, joiden verhojen paljastuessa meidän päiviemme "myssyt" luulevat ehkä jotain vahinkoa kärsivänsä. Siis kommunistienkin suojelu äkkijyrkällä "laillisuudella" johtuu poliittisesta puolueitsekkyydestä!

Mutta mitä tarkoittaa sitten periaatteellinen "laillisuus" asiassa? Saamme sanoa ensiksi, että periaatteen ajajat ja kannattajat eivät ollenkaan usko, että kommunismia meillä enää voidaan nujertaa millään ainakaan "aatteellisella valistustyöllä", joka on juuri äkkijyrkkäin "laillisten" mieli- ja tunnuslause. Ja että jos jotain "aatteellista valistustyötä" tarvitaan, niin sitä tarvitaan juuri erittäin näiden muotolaillisten valistamiseksi harhaluuloistaan! Periaatteen miehet katsovat, että kommunismia meillä ei voida enään nujertaa muulla, kuin kurilla ja pakkokeinoilla. Ja toiseksi, että eduskunnan kommunismia suojaava blokki on saatava sikäli väistymään, että lakien periaatteet voidaan soveltaa kommunisteihin niin, että se liike itse lainsäädännöllä lopetetaan.

Kirje Kymistä.

Huomasin jo vuonna 1928, että punaiselta taholta, ilman että aina oltiin selvillä, mikä oli kommunistien aloitetta mikä sosialidemokraattien verhon alla liikkuvaa, vedettiin koululapsia hämäräperäiseen toimintaan koulun ulkopuolella etupäässä juuri työväentaloille ja niiden muka "valistuspuuhiin". Tästä oli huomattavaa häiriötä hetikin koulukasvatukselle sekä vielä sopimatota esiintymistä oppilasten taholta opettajia vastaan, kuten sitte eräällä koululla vappuna 1929 ja nyt sellainen oppilasten sekaantuminen liputukseen, että ei saisi koululla käyttää sinivalkoista lippua, vaan punaista lippua!

Kahdessa opettajayhdistyksen kokouksessa, nimittäin Kymin ja Elimäen on keskusteltu tästä asiasta ja pyydetty Kouluhallituksenkin ohejita, mutta asia on jäänyt sittenkin opettajain oman isänmaallisuuden ja itsenäisen rohkeuden varaan.

Yksistään tämä toiminta on hyvin tuhoisaa, jos sitä ajan pitkään saa jatkua. Mutta punainen ylivalta niissä kunnissa, missä sosialistit kommunistien avulla muodostavat enemmistön, uhkaa muutenkin koulujen toimintaa ja rauhaa monella tavalla. Rettelöidään porvarillisten opettajain kanssa, suojeluskuntaan kuuluvia boikotataan op. vaaleissa y.m.

Vieläpä uhkaa kommunismi viinavillinnänkin muodossa, kun ennen rangaistujen kommunistien lapset aivan kuin uhalla harjoittavat viinan myyntiä ja kuljetusta paisuen yhä mahtavammiksi ja nyt jo satalukuisena ylvästelevänä laumana yhdessä ainoassa kunnassa turmelevat kaiken elämän vieläpä lapsillekin tyrkyttävät juomia ja niitä käyttävät myyjinä. Joku rappeutunut porvari on eksynyt samaan nuottaan. Siinä eivät enää auta saarnat eikä pienet sakot, vaan paha yhä yltyy. Näyttää siltä, kuin yhteiskunnan lait paremmin olisivat vaar kuin viinatrokarien varjelemiseksi niitä vastaan, jotka tahtovat rauhaa ja siivoa elämää. —

On jo 10 vuotta ollut selvillä, mihin maamme luisuu, jos tätä velttoa raihnaisuutta saa jatkua kommunismivaaran yhä kasvaessa. Miehiä ja voimakkaita otteita siinä tarvitaan. Muuten olemme kohta neuvostokomennon ja laiskain öykkärien orjina. Urheutta, uhrautuvaisuutta kuolemaan asti! Sen ehkä saamme vielä kerran kokea, jollei aikanaan osata uhkaavaa vaaraa torjua.

Unohdin mainita Virolahden opettajayhdistyksen kannan viime keväällä, huhtikuulta jo. Esitin selostuksen kurjista kasvatussuunnista Venäjällä ja kuinka siellä porvarien lapset ovat aivan oikeudettomassa asemassa koulunkäynninkin suhteen sekä lasten kärsimykset ja kurjistumisen. Kaikki oltiin yhtä mieltä, että vaara uhkaa meitäkin ja se on saatava selväksi kansalle.

Kun nyt sanomalehdet nuorsuomalaisella taholla etenkin mutta myös maalaisliittolaisten puolella esiintyvät lapualaisliikkeen vastaisesti, niin mainitsen varmana tietonani olevan, että näitten lehtien lukijain enemmistö ei ole sillä kannalla ollenkaan kuin lehdet. Eikä tämä puoluekekkuloiminen vastoin kansan tahtoa kauan voi jatkua.

Pohjalaisia täällä on ollut jonkun verran töissä lakkolaisten tilalla, jotka idän yllytyksestä heittivät työt.

Kova on heillä kohtalo, lapsiakin osoitetaan sormella ja yksi nuori mies teki synkäksi käyneenä itsemurhan pari viikkoa sitten.

Toivon omasta ja monen puolesta, että kauan ikävöity puhdistus olisi Lapuan urheitten miesten aloitteen pikaisena tuloksena vaikkapa siinä tarvittaisiin enemmänkin lainlaadintaa vapauden ja todellisen oikeusjärjestyksen turvaamiseksi, kuin mitä nyt lähinnä suunnitellaan. — Kunnioittavimmin: R. Silfverström. Kymenlaakson piirin kansakoulujen tarkastaja, ent. lehtori.

Amerikan suomalaiset ryssien asialla.

Kuten tunnettua, on Komintern järjestänyt Amerikkaankin asiamiehensä ja työskentelyverkostonsa. Varsinkin suomalaisten keskuudessa on Moskovan kylvö kantanut runsasta hedelmää, johtuen osaksi siitäkin, että siirtolaiset eivät ole tilaisuudessa seuraamaan asioiden kehitystä niin läheltä kuin täällä on tilaisuus. Heinäkuun alkupuolella saapui maahamme joukko suomalaisia Amerikasta tervehdyskäynnille. Luonnollista oli, että vuosien kuluttua oli mieltä liikuttavaa nähdä jälleen syntymämaansa ja myöskin siirtolaiset saivat olla monessa suhteessa ylpeitä kotimaastaan. Jos joukossa oli kommunistejakin, niin hekin varmasti tulivat täällä huomaamaan, että he eivät vierailla mailla olleet saaneet oikeaa kuvaa kotimaastaan ja että Suomi sittenkin oli heidän ainoa isänmaansa.

Komintern oli myöskin ottanut huomioon sen seikan, että tällaiset vierailumatkat lähentävät siirtolaisia kotimaahansa ja ovat omiaan lujittamaan yhdyssiteitä. Tästä syystä oli laivalla myöskin mukana Moskovan asiamies, joka suullisen agitatsionin lisäksi harjoitti laivalla propagandaa ryssien hyväksi jakaen m.m. seuraavan sisältöisiä lentolehtisiä:

Ei yhtään dollaria Valko-Suomen pistimien tukemiseksi.

1918 piehtaroi Suomen valkoporvaristo Suomen työläisten, meidän veljiemme ja siskojemme veressä. Sen jälkeen on se yhtenään vanginnut, rääkännyt työläisiä, lakkauttanut niitten lehtiä, hajottanut niitten unioita, työväenyhdistyksiä, sekä nuorisoliittoja. Parhaillaan, kun Suomen työläiset ja köyhät talonpojat Suomen talouselämän romahtaessa, nälän ja kurjuuden ajamina liittyvät suurissa joukoissa vallankumoukselliseen liikkeeseen, käy fascistiporvaristo entistä räikeämmin hyökkäämään. Työväenlehtiä on lakkautettu tukuttain, työläisten kirjapainoja hävitetään, työläisiltä kielletään muodollinenkin oikeus itsensä puolustamiseen, työläisten asianajajat ryöstetään ja niitä uhataan lynchauksella ja kaikelle tälle annetaan siunaus fascistimarsseilla Lahtari Suomen hallituksen ja noskelaisten tukemana. Kaikki tämä on valmistelua hyökkäykseen neuvostotasavaltaa vastaan ja sitä varten selkänojan turvaamista työväen vastustuskyvyn hävittämisen muodossa. Kaikki tämä on maailman imperialismin politiikan ajamista, jonka palkkarenkejä Suomen porvarit ovat, jotka elävät Amerikan ja Englannin suurkapitalistien antamilla lainoilla.

Tätäkö me Amerikan suomalaiset työläiset tuemme käyttämällä ainoat senttimme Suomeen matkustamiseksi ja sen kautta Suomen vararikkoisen porvarillisen talouden tukemiseksi? Tätäkö me pönkitämme sijoittamalla säästöpennimme Suomen lahtariporvariston pankkeihin. Tätäkö me tuemme ostamalla Suomen valkoporvariston tuotteita?

Menneisyydessä olemme tässä suhteessa olleet aivan liiaksi helliä. Olemme vaijeten kaikkea tätä sietäneet ja antaneet noskelaisten, valkoporvarien, sulkaslaisten itseämme sokaista. Nyt on tullut aika ottaa päättävä kanta. Nyt on tullut aika vetää luokkarajat selviksi.

Ne, joille on mahdollista, keskeyttäköön matkansa! Ken sitä ei enää voi tehdä, menköön Suomeen luokkatietoisena työläisenä, kannustakoon Suomen työläisiä taisteluun ja pitäköön pussinsa nauhat tiukalla porvaristoon nähden? Ken voi kääntyköön protestiksi matkalta takaisin! Lakatkaamme lähettämästä senttejämme Suomeen! Julistakaamme poikotti ei ainoastaan Suomeen matkustamista vastaan, mutta myöskin kaikkia Suomen tuotteita vastaan! Vetäkäämme luokkarajat selville porvariston lakeijoitten niitten apureitten: Raivaajan, Sulkasen, Halosen ja muitten porvareitten kanssa sillan rakentajia vastaan! Puolustakaamme Suomen fascistiporvariston vainoamia työläisiä! Puolustakaamme Suomen fascistiporvariston vainoamia työläisiä! Puolustakaamme neuvostotasavallan sosialismia rakentavia työläisiä ja talonpoikia! Liittykäämme kumoukselliseen taistelurintamaan kominternin ja Amerikan kommunistipuolueen johdolla!

Yhdysvaltain Kommunistipuolueen Suomi Toimisto.

Ylläolevan johdosta on sanottava, että näiden "taistelurintamiesten" isänmaa ei enää ole Suomi, vaan on suotavaa, että he järjestävät vierailumatkansa "suureen isänmaahansa", Venäjälle, joka hyväksi he työskentelevätkin. Mutta tietenkin oikeat suomalaiset, olette aina tervetulleet kotimaahanne. Nyt jos koskaan olette tervetulleita.

Oikaisu.

Viime numerossa "Vastustajiamme"-nimisen otsikon alla mainitsimme m.m. Viipurin Tupakkatehtaan nimen. Uutinen on kokonaan väärä, minkä vuoksi syvästi valitamme sitä. Rohkenemme toivoa, että tämä erheellinen uutisemme ei tuota vahinkoa tehtaan, Viipurin Tupakka Oy:n kehitykselle, ja että lukijat käyttämällä runsaasti tehtaan hyviä tuotteita, osoittavat tehtaan johdolle, että meidän uutisemme kautta sen tuotteiden menekki ei vähenny.

Se ei saa vähentyä.

Tiedusteltuamme talonpoikaismarssin vastaanottotoimikunnan puheenjohtajalta lähemmin asiaa, olemme saaneet tietää, että toiminimet P. C. Rettig ja Kumpp, Viipurin Tupakka Oy., Ab. Ph. Strengberg & C:o Oy., Oy. J. & E. Humelin, Itämainen Paperossitehdas Oy. ja Sergejeffin Tupakkatehdas Oy. ovat lahjoittaneet jaettavaksi tuotteitaan talonpoikaismarssilla 7. 7. —30 ennen sanottua päivää.

Aktivistin Toimitus.

Etelä-[illegible]janmaan Pankki O.Y.

[illegible]konttori LAPUALLA

[illegible]IVUKONTTORIT:

Helsingissä, Kauhavalla, Seinäjoella,
Turussa, Voltissa ja Ylihärmässä.

Talletus korko 6 kuukauden irtisanonta **8 1/2 %**

Juoksevantilin korko **6 1/2 %**

HUONEKALUT

velvoittaa oikea LAPUAN HENKI ehdottomasti ostamaan liikkeestämme. Ainoa suomalainen huonekaluliike Vaasassa, jonka kanta kommunismiin nähden on ollut aina selvä.

VAASAN HUONEKALULIIKE
VAASA. Vaasap. 9 Puh. 1481
OULU. Pakkahuoneenk. 13. Puh. 1173

Vaasan Kone- ja Autovälitys.

VAASA.

Puh. 1450. Sähköosote: Vaakoneauto.

Oldsmobile-autojen valtuutettu edustaja

Pohjois-Suomessa.

Sähkö-, Saha- ja muita koneita. Konetarpeita. Konttorikoneita.

Nuija

päähän jokaiselle, joka ei usko kun vakuutamme että

Vaasan Väriliike Oy:stä

parhaimmin ostaa Linoleumia, Tapetteja, Värejä, Lakkoja y.m.

Ryntäys tännepäin sankoin joukoin.

VAASAN VÄRILIIKE O.Y.
VAASA, Kauppapuist. 17

Kokkola 1930. Sanomalehti O.Y. Kokkolan Kirjapaino.